Камуністычная партыя (бальшавікоў) Беларусі

ЗЬВЯЗДА

Орган ЦК і МГК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

ЧЭРВЕНЬ 3 1933 г. № 120 (4664)

Год выданьня XVI

Пралетары ўсіх краёў, злучайцеся!

Прывітаньне ЦК УсеКП(б) рабочым і кіруючаму складу Чалябтрактарабуду

Чалябінск, Трактарабуду, Ловіну, Кагану, Кайгарадаву

Цэнтральны Камітэт Усесаюзнай Камуністычнай Партыі вітае работніц і рабочых і ўвесь кіруючы склад Чалябтрактарабуду са сканчэньнем будаўніцтва і пускам новага гіганта савецкага трактарабудаўніцтва.

Цэнтральны Камітэт асабліва вітае ўдарнікаў і ўдарніц трактарабуду, якія вынесьлі на сваіх плячох найбольш цяжкія работы па будаўніцтве заводу.

Чалябінскі трактарны завод, які вырабляе вусенічныя трактары, павінен адыграць рашаючую ролю ў справе перабудовы нашай сельскай гаспадаркі, у справе падвышэньня і патраеньня вытворчасьці сельска-гаспадарчых прадуктаў ня толькі для стэпавых раёнаў Украіны, Паўночнага Каўказу, Паволжжа і Уралу, Казакстану і Сібіры дзе вусенічны трактар зьяўляецца адзіным сродкам забесьпячэньня раньняй сяўбы, але і для паўночных раёнаў прамысловых абласьцей Зурапэйскай часткі СССР, дзе толькі пры дапамозе вусенічнага трактара можна вызваліць з-пад хмызьнякоў мільёны гектараў урадлівай зямлі. Чалябінскі трактарны завод заклікан служыць асноўнай сілай тэхнічнага перавороту ў земляробстве.

Вось чаму шпаркае асваеньне заводу, бязмоўнае выкананьне праграмы вытворчасьці і поўнае скарыстаньне вытворчай магутнасьці заводу ёсьць пляцца цяпер баявой задачай усяго калектыву чалябінскага трактарнага.

Цэнтральны Камітэт спадзяецца, што работнікі Чалябінскага трактарнага выканаюць свой абавязак перад краінай.

ЦК УсеКП(б).

БССР У БАРАЦЬБЕ ЗА СЯЎБУ НЯ ВЫТРЫМАЛА ЭКЗАМЕНУ,

НЕ ПАКАЗАЛА САПРАЎДЫ БАЛЬШАВІЦКІХ ТЭМПАЎ, НЕ ЗАКОНЧЫЛА СЯЎБЫ ДА 1 ЧЭРВЕНЯ

Апошняя пяціднеўка павінна зьявіцца рашаючай у справе завяршэньня сяўбы яравых культур

НЕАДКЛАДНА ЗАВЯРШЫЦЬ СЯЎБУ

Да 1 чэрвеня па БССР засеяна 2.192.210 гэктараў. Плян выканан толькі на 79,4 проц.

Такім чынам дырэктыва ЦК і СНК аб поўным завяршэньні сяўбы да пер шага чэрвеня — ня выканана. Мы маем зусім ганебнае, зусім нецярпімае зьніжэньне тэмпаў сяўбы яравых. Да волі прасачыць за ходам сяўбы па пяціднеўках.

За трацюю пяціднеўку мая па рэспубліцы было засеяна 341.316 гэктараў, за чацьвертую—437.025 га. Наступная пяціднеўка дала рэзкае зьніжэньне тэмпаў. За гэту пяціднеўку—з 20 па 25 мая—засеяна ўсяго толькі 343.121 га—на 93.884 гэктары менш.

За апошнюю пяціднеўку мая мы былі павінны, мы былі абавязаны рашуча пакончыць з гэтым ганебнейшым, з гэтым зусім нецярпімым адставаньнем. Усе магчымасьці былі і ёсьць. Нашы перадавыя раёны—Слуцак і Чырвоная Слабада—скончылі сяўбу яравых ашчэ да 20 мая. Сьледам за гэтымі раёнамі скончылі сяўбу яравых Барысаў, Рагачоў, Старобін, Лельчыцы, Жыткавічы, Парычы, Бялынічы, потым Бабруйск і г. д.

Што ў гэтых раёнах—асаблівыя магчымасьці, асаблівыя ўмовы? Нічога падобнага. Магчымасьці, умовы, па сутнасьці, адны і тыя-ж.

Уся справа—у якасьці работы, у якасьці мабілізацыі калгаснікаў і працоўных аднаасобнікаў на барацьбу за ўзорнае правядзеньне першай сяўбы, другой пяцігодкі.

Іменна гэтага—сапраўднай барацьбы за тэмпы і якасьць пасеўнай сапраўднай арганізацыі калгаснікаў і працоўных аднаасобнікаў на хутчэйшае завяршэньне веснавой сяўбы у адстаючых раёнаў няма.

Стаўка на самацёк, дробна-буржуазная расхлябанасьць, дэмабілізацыйныя настроі,—вось у чым карэньні зусім недапушчальнага адставаньня ў сяўбе.

Апошняя пяціднеўка мая дала рэзкае зьніжэньне тэмпаў веснавой сяўбы. За гэту пяціднеўку засеяна толькі 307.699 гэктараў—на 35.422 га менш, чым за папярэднюю пяціднеўку і на 126.326 га менш, чым за чацьвертую пяціднеўку мая.

Хіба ня ясна, што мы зусім дрэнна, зусім нездавальняюча выконваем сацыялістычны дагавор з Заходняй вобласьцю на лепшае і свячасовае правядзеньне сяўбы?

Што вышла? З першых дзён сяўбы мы ўзялі крыху большыя тэмпы. Заходняя вобласьць часткова адстала. І вось гэты факт закружыў сяму-таму з раёнаў галаву, даў повад для зусім недапушчальных шкодных дэмабілізацыйных настрояў.

Не замацаваўшы ўзятых тэмпаў, не скарыстаўшы сваіх-жа магчымасьцяй, значная частка раёнаў супакоілася, узяла стаўку на самацёк.

А ў гэты час заходняя вобласьць нагоняе прапушчаны час. Гэта ясна відаць хоць-бы па тэмпах сяўбы такой важнейшай культуры—і для нашай рэспублікі і для Заходняй вобласьці,—як лён.

І гэта ў той час, калі мы пачалі сяўбу значна раней, чым Заходняя вобласьць.

Віна за такое становішча прыпадае ў першую чаргу на такія раёны, як СІРОЦІНА, АСЬВЕЯ, ГАРАДОК, ТАЛАЧЫНО, МСЬЦІСЛАЎЕ, ВОРША, МАГІЛЕЎ і ВІЦЕБСК.

Сіроцінскі, Асьвейскі, Гарадоцкі, Мсьціслаўскі раёны з 15 мая па чорнай дошцы. Гэта, аднак, нічому не навучыла Сіроцінскі, Гарадоцкі і Мсьціслаўскі райкомы КП(б)Б. Прыхіроцтва да кулацкага сабатажу, апартуністычная недацэнка масавай работы, стаўка на самацёк—вось што трывяло гэтыя раёны да чорнай дошкі.

Занясеньне на чорную дошку—рашучае папярэджаньне. На гэтыя райкомы яно, аднак, зусім ня зьдзейнічала. Сваёй ганебнай бязьдзейнасьцю, сваёй апартуністычнай стаўкай на самацёк яны па-ранейшаму тармозяць выкананьне рэспубліканскага пляну сяўбы яравых. Да пер шага чэрвеня Асьвейскі раён засеяў толькі 45,9 проц. яравога кліну, Сіроцінскі—39,0 проц., Гарадоцкі—39,7 проц., Талачынскі —66,0 проц., Мсьціслаўскі—66,4 проц. і г. д.

АСОБНЫ РАХУНАК ДА ТАКІХ РАЁНАЎ, ЯК ВОРША, МАГІЛЕЎ І ВІЦЕБСК!

Суседнія з імі раёны ўжо далекам завяршылі сяўбу. А Ворша, Магілеў і Віцебск ганебна цягнуцца ў хвасьце. І гэта пры іх нявымерна большых магчымасьцях, пры іх куды лепшых умовах работы.

Да першага чэрвеня Магілеўскі раён выканаў плян сяўбы яравых толькі на 87,7 проц., Віцебскі—усяго на 52,9 проц. і Аршанскі—на70,6 проц. пляну.

Гэтыя раёны з пяціднеўкі ў пяціднеўку ганебна зьніжаюць тэмпы сяўбы. Што ні дзень, то менш, што ні пяціднеўка, то ўсё больш нізкія паказальнікі.

Зусім відавочна, што Аршанскі, Магілеўскі і, **асабліва, ВІЦЕБСКІ ГАРКОМ КП(б)Б** і па сёнешні дзень ня здолелі сапраўды мабілізаваць партыйных арганізацый на барацьбу за сяўбу, сапраўды перабудаваць сваё кіраўніцтва сяўбой. Работа па-старымцы, работа самацёкам, адсутнасьць бальшавіцкай напорыстасьці, адсутнасьць бальшавіцкай рашучасьці ў барацьбе з кулацкім сабатажам—вось у чым бяда кіраўніцтва гэтых партарганізацый.

Ад кіраўнікоў аршанскай, магілеўскай і, віцебскай партарганізацый мы мелі нямала абяцаньняў, нямала самых гарачых і прыгожых абавязальніцтваў свячасова скончыць сяўбу.

А што паказваюць справы? Паўтараем—зьніжэньне, хранічнае зьніжэньне тэмпаў сяўбы з пяціднеўкі ў пяціднеўку.

Словы, як бачым, рэзка разыходзяцца са справай.

ЦК і СНК у сваіх лістох да Аршанскага, Магілеўскага і Віцебскага РК і РВК робяць ім **апошняе папярэджаньне.**

Ад іх самых залежыць паказаць сваю здольнасьць змагацца за выкананьне цвярдзіннага партыі, мабілізаваць масы на завяршэньне сяўбы.

Неадкладна і поўнасьцю завяршыць сяўбу, разгарнуць поліва і ўздым папараў—вось чым павінны адказаць Ворша, Віцебск і Магілеў на лісты ЦК і СНК.

Гэта цалкам адносіцца і да ўсіх адстаючых раёнаў, у тым ліку, асабліва, да **ВЕТКІ, ВУЗДЫ** і інш., дзе сяўба праходзіць зусім дрэнна.

ЦК і СНК рашуча папярэдзілі, што апошнім тэрмінам сяўбы зьяўляецца бягучая пяціднеўка. Гэта зусім рэальны, зусім магчымы тэрмін. Дамагліся-ж такія раёны, як **ШКЛОЎ, ЧЫРВОНАПОЛЬЛЕ,** да 30 проц. прыросту ў тэмпах сяўбы.

Асаблівай увагі заслугоўвае ход сяўбы па саўгасах. Яны мелі, літаральна, усё для таго, каб першымі скончыць сяўбу, каб паказаць прыклад у правядзеньні пасеўнай.

А на справе—саўгасы недапушчальна адсталі. Рад трэстаў апынуліся ў палоне дзедаўскіх традыцый позьняй сяўбы, у палоне апартуністычных, дэмабілізацыйных настрояў.

Яркай ілюстрацыяй зьяўляюцца віцебскі і магілеўскі трэсты, асабліва першы. Гэта, між іншым, красамоўна сьведчыць і аб тым, што Віцебскі і Магілеўскі партакомы адарваліся ад саўгасаў, ня кіруюць як сьлед сяўбой у саўгасах.

Адставаньне саўгасаў павінна быць рашуча ліквідавана.

Гэта пяціднеўка павінна даць поўнае выкананьне пляну сяўбы яравых. Рашуча ламаючы кулацкі сабатаж, выкрываючы і выганяючы прэч з нашых радоў перакладзенскія элементы, даб'ёмся поўнай перамогі на пасеўным фронце.

Папярэджаньне адстаючым раёнам

ЦК КП(б)Б і СНК БССР накіравалі ўсім адстаючым раёнам наступную тэлеграму:

«Вынікі пяціднеўкі на 31 мая в усёй відавочнасьцю паказваюць, што рад раёнаў БССР: **Віцебскі, Магілеўскі, Аршанскі, Вузьдзенскі, Веткаўскі** і г. д. разьлічваюць цягнуць са сканчэньнем сяўбы ў чэрвені месяцы. Разам з тым рад раёнаў паказаў, што пры ўсіх наспрыяючых умовах, на якія іменна спасылаюцца апартуністычныя элемэнты (надвор'е і г. д.), можна было скончыць сяўбу да чэрвеня. Асабліва паказальным у гэтых адносінах зьяўляецца барацьба за сяўбу маскоўскай арганізацыі, якая поўнасьцю скончыла сяўбу на 31 мая і штодзённа перавыконвае плян сяўбы, таксама ленінградзкай, іванава-вазьнясенскай арганізацый, якія паказваюць бальшавіцкія тэмпы барацьбы за сяўбу.

Ганебнае адставаньне ў ходзе сяўбы раду раёнаў БССР сьведчыць, што ў гэтых арганізацыях, асабліва ў партыйным і савецкім кіраўніцтве, у палучасьці яўна апартуністычныя ўстаноўкі замест бальшавіцкай барацьбы за сяўбу.

ЦК і СНК папярэджваюць, што кан чатковым тэрмінам барацьбы за сяўбу для гэтых адстаючых раёнаў зьяўляецца апошняя пяціднеўка; астатнія раёны, падыходзячыя да канца барацьбы за сяўбу, павінны скончыць яе не пазьней бліжэйшых двух дзён. Гэта тым больш можна выканаць, што мы маем ужо сёньня рад раёнаў, даўшых за апошнюю пяціднеўку ад 20 да 30 проц. прыросту (Шклоў, Чырвонаполь ле, Старыя Дарогі і г. д.).

ЦК і СНК ня будуць далей цярпець такіх абураючых адносін да выканань ня дырэктыў аб барацьбе за сяўбу, якія былі праяўлены раённымі арганізацыямі ў справе барацьбы за авёс, сяўба якога зацягнулася да чэрвеня.

Кіраўніцтву кожнай партыйнай і савецкай арганізацыі павінна быць зразумела, што неаднаразовыя папярэджваньні ЦК і СНК аб неабходнасьці сапраўды бальшавіцкай барацьбы за сяўбу ня будуць заставацца толькі словамі і неабходныя палітычна-арганізацыйныя вывады будуць зроблены ў адносінах да тых, хто апошняга папярэджаньня не зразумее або будзе яго сабатаваць.

ЦК і СНК чакаюць канкрэтных практычных вынікаў ад кіраўніцтва партыйных і савецкіх арганізацый раёнаў у справе барацьбы за завяршэньне сяўбы.

ГІКАЛО, ГАЛАДЗЕД.

ЗАСЕЯНА 81,8 ПРОЦ. ЯРАВОГА КЛІНУ

Зводка НКЗ БССР на 31 мая

РАЁНЫ	Засеяна ў проц. да пляну
ПАЎНОЧНАЯ ЗОНА:	
Асьвейскі	45,9
Аршанскі	70,6
Бешанковіцкі	45,1
Віцебскі	52,9
Вушацкі	63,7
Гарадоцкі	39,7
Дубровенскі	64,6
Дрысенскі	53,5
Лёзьнянскі	58,5
Расонскі	61,3
Сураскі	50,2
Сеньненскі	63,0
Сіроцінскі	39,0
Чашніцкі	60,4
Полацкі	74,6
Лепельскі	73,5
УСЯГО ПА ЗОНЕ	58,2
ЦЭНТРАЛЬНАЯ ЗОНА:	
Асіпавіцкі	80,5
Быхаўскі	86,1
Барысаўскі	103,4
Бялыніцкі	100,9
Бягомльскі	85,3
Бярозінскі	95,8
Горацкі	71,3
Заслаўскі	79,4
Клімавіцкі	81,4
Крупскі	81,9
Капыльскі	102,8
Касьцюковіцкі	89,1
Клічаўскі	81,5
Дзяржынскі	75,9
Крычаўскі	86,1
Лагойскі	72,6
Магілеўскі	87,7
Мсьціслаўскі	66,4
Менскі	94,7
Прапойскі	87,9
Пухавіцкі	98,0
Смалявіцкі	100,3
Талачынскі	66,0
Чэрвеньскі	86,5
Чавускі	96,5
Чэрыкаўскі	71,1
Шклоўскі	95,2
Вузьдзенскі	84,0
Плошчаніцкі	81,4
УСЯГО ПА ЗОНЕ:	85,9
ПАЎДНЕВАЯ ЗОНА:	
Брагінскі	102,5
Буда-Кашалёўскі	95,3
Бабруйскі	100,0
Веткаўскі	83,8
Глускі	88,4
Гомельскі	96,3
Жыткавіцкі	103,7
Кармянскі	92,8
Камарынскі	68,9
Жлобінскі	85,5
Ельскі	101,5
Лоеўскі	98,0
Любаньскі	101,0
Лельчыцкі	102,9
Мазырскі	97,6
Нараўлянскі	96,4
Парыцкі	101,7
Пятрыкоўскі	95,2
Рагачоўскі	107,7
Рэчыцкі	95,5
Слуцкі	103,9
Старобінскі	100,6
Стара-Дароскі	102,0
Тураўскі	104,2
Церахаўскі	90,9
Чачэрскі	97,5
Чырвона-Слабодзкі	103,5
Чырвонапольскі	101,1
Уваравіцкі	84,8
Хойніцкі	101,8
УСЯГО ПА ЗОНЕ:	96,7
РАЗАМ ПА БССР	81,8

Аб ходзе сяўбы па саўгасах сыстэмы упаўнаркамсаўгасаў БССР

Пастанова ЦК КП(б)Б і СНК БССР

Заслухаўшы паведамленьне тав. Жолудзева аб ходзе сяўбы па саўгасах, ЦК КП(б)Б і СНК БССР адзначаюць:

Саўгасы БССР мелі ўсе ўмовы і абавязаны былі быць упярадзе ўсіх сяўгаргаў сельскай гаспадаркі па тэмпах і ходу сяўбы і, базумоўна, скончыць сяўбу да 1 чэрвеня.

Ня гледзячы на тое, што ЦК і СНК ня раз папярэджвалі Упаўнаркамсаўгасаў, саўтрэсты і паасобныя саўгасы аб абавязковым сканчэньні сяўбы па ўстаноўленым тэрміны, саўгасы БССР ганебна правалілі сяўбу, выканаўшы на 1 чэрвеня 73,1 проц. пляну, пры агульным выкананьні пляну па БССР звыш 80 проц., а па калгасах 85 проц.

Рад саўгасаў і нават трэстаў замест бальшавіцкай барацьбы за ўстаноўленыя тэрміны сяўбы, замест таго, каб быць у авангардзе барацьбы са страдзедзаўскімі традыцыямі зацягваньня сяўбы, аказаліся ў палоне гэтых традыцый і апартуністычнымі разважаньнямі аб дрэнных клімаціцных умовах, аб немагчымасьці засеяць гречку і г. д. сарвалі ўстаноўленыя партыяй і ўрадам тэрміны, далі ганебны процант прыросту і ў апошнюю пяціднеўку мая асабліва (віцебскі Малпрамтрэст — 54 проц., прырост 8 проц.).

Усё гэта зьяўляецца вынікам няўменьня канкрэтна, аперацыйна, сапраўды бальшавіцку кіраваць даручанай партыяй і ўрадам важнейшай задачай бягучага правядзеньня сяўбы з боку кіраўніцтва Упаўнаркамсаўгасаў, дырэктароў трэстаў і саўгасаў, якія прабавалі ўласную дрэнную работу прыкрыць апартуністычнымі ківаньнямі на аб'ектыўныя труднасьці, якія ёсьць у саўгасах.

ЦК і СНК пастанаўляюць:

1. За ганебнае адставаньне, за адсутнасьць бальшавіцкай барацьбы за сяўбу (апошняя пяціднеўка — 8 проц. прыросту), за апартуністычнае паддакваньне непартыйным настроям аб немагчымасьці сеяць гречку, аб няспрыяючых клімаціцных умовах і г. д. — дырэктара віцебскага Малпрамтрэсту тав. **КАЗАКА** з работы зьняць.

2. Дырэктароў трэстаў: Магілеўскага—т. **СТРЫГО**, які даў на 1 чэрвеня самы нізкі процант засеву з усіх саўгастрэстаў БССР (60 проц.), Аршанскага — тав. **АСКЕРКО**, даўшага ўсяго 66 проц. пасеву, папярэдніх, што калі і яны да 5 чэрвеня ня скончаць сяўбы — будуць прыцягнуты да суровай партыйнай адказнасьці.

3. Дырэктара саўгасу «Грабаная», магілеўскага Сьвінтрэсту, выканаўшага сяўбу толькі на 30 проц., дапусьціўшага «очковтирательство» (даў весткі аб 40 проц.) тав. **АБРАМЕНКО**, дырэктара саўгасу Загараны, віцебскага трэсту, тав. **МЕЛЬНІКАВА**, выканаўшага 30 % пляну, дырэктара саўгасу Тур'ева, аршанскага Сьвінтрэсту, выканаўшага 37 проц., не арганізаваўшага і не забясьпечыўшага кіраўніцтва саўгасам, няздолеўшага выкарыстаць шырокай дапамогі, аказанай яму калгасамі, дырэктара саўгасу Бачэйкава тав. **ДАНІЛАВА**, працуючага ў саўгасе чатыры гады і меўшага ўсе магчымасьці ўжо скончыць сяўбу і выканаўшага толькі 54 проц., з работы зьняць.

У адносінах тав. Абраменко пытаньне аб партыйнасьці перадаць у ЦКК.

ЦК і СНК папярэджваюць, што канчатковым тэрмінам барацьбы за сяўбу для саўгасаў зьяўляецца апошняя пяціднеўка. Гэта тым больш можа быць выкананна, што ўжо сёньня ёсьць рад раёнаў і перадавых саўгасаў, якія далі ў апошнюю пяціднеўку ад 20 да 50 проц. прыросту (саўгас Ляскі—39 проц. Воянілы — 37 проц., Кісялёўка — 31 проц., Старая Беліца — 28 проц.).

ЦК і СНК патрабуюць канкрэтных практычных розультатаў ад кіраўніцтва Упаўнаркамсаўгасаў, дырэктароў трэстаў, дырэктароў і начальнікаў аддзелаў саўгасаў у справе барацьбы за завяршэньне сяўбы.

Сакратар ЦК КП(б)Б ГІКАЛО.
Старшыня СНК БССР ГАЛАДЗЕД.

МТС ПАВІННЫ ЗАБЯСЬПЕЧЫЦЬ ПЕРАМОГУ!

МАШЫНА-ТРАКТАРНЫЯ СТАНЦЫІ БССР НЕДАПУШЧАЛЬНА ЗАЦЯГВАЮЦЬ СЯЎБУ ЯРАВЫХ. ТОЛЬКІ МТС ЗБОЖЖАТРАКТАРАЦЭНТРУ ДАБІЛІСЯ ПОЎНАГА ВЫКАНАНЬНЯ І НАВАТ ПЕРАВЫКАНАНЬНЯ ПЛЯНАЎ СЯЎБЫ ЯРАВЫХ.

ДА 1 ЧЭРВЕНЯ МТС ЗБОЖЖАТРАКТАРАЦЭНТРУ ВЫКАНАЛІ ПЛЯН СЯЎБЫ ЯРАВЫХ НА 101,0 ПРОЦ. ПА ЗБОЖЖАВЫХ КУЛЬТУРАХ ПЛЯН СЯЎБЫ ВЫКАНАН НА 109,0 ПРОЦ. АДНАК, ПААСОБНЫЯ МТС ЗБОЖЖАТРАКТАРАЦЭНТРУ ГАНЕБНА АДСТАЛІ Ў ВЫКАНАНЬНІ ПЛЯНАЎ СЯЎБЫ ЯРАВЫХ.

ГАНЕБНА АДСТАЛІ Ў ПРАВЯДЗЕНЬНІ СЯЎБЫ ЯРАВЫХ БЯГОМЛЬСКАЯ, ПЛЕШЧАНІЦКАЯ І ЛАГОЙСКАЯ МАШЫНА-ТРАКТАРНЫЯ СТАНЦЫІ.

БЯГОМЛЬСКАЯ МТС ДА 1 ЧЭРВЕНЯ ВЫКАНАЛА ПЛЯН СЯЎБЫ ЯРАВЫХ ТОЛЬКІ НА 78 ПРОЦ., ЛАГОЙСКАЯ МТС — НА 85,7 ПРОЦ. І ПЛЕШЧАНІЦКАЯ МТС — УСЯГО НА 93,7 ПРОЦ. ПЛЯНАВАГА ЗАДАНЬНЯ.

ФАКТ ПЕРАВЫКАНАНЬНЯ ПЛЯНУ ПА ЗБОЖЖАВЫХ МТС НЕ ДАЕ НІЯКАГА ПРАВА НА САМАЗАСПАКАЕНЬНЕ. ЗБОЖЖАТРАКТАРАЦЭНТР АБАВЯЗАН ЗАБЯСЬПЕЧЫЦЬ НЕАДКЛАДНАЕ І ПОЎНАЕ ВЫКАНАНЬНЕ ПЛЯНУ СЯЎБЫ ЯРАВЫХ ПА КОЖНАЙ МАШЫНА-ТРАКТАРНАЙ СТАНЦЫІ.

АДНАЧАСОВА МТС ЗБОЖЖАТРАКТАРАЦЭНТРУ АБАВЯЗАНЫ РАШУЧА ПЕРАКЛЮЧЫЦЦА НА ПРАПОЛАЧНЫЯ РАБОТЫ, УЗДЫМ ПАПАРУ І ПАДРЫХТОЎКУ ДА ЎБОРАЧНЫХ РАБОТ.

ЗУСІМ НЕЗДАВАЛЬНЯЮЧА ПРАВОДЗЯЦЬ СЯЎБУ ІЛЬНАВОДЧЫЯ МТС.

ПА МТС ІЛЬНАТРАКТАРАЦЭНТРУ ПЛЯН СЯЎБЫ ІЛЬНУ ВЫКАНАН ТОЛЬКІ НА 88,2 ПРОЦ. ПРЫРОСТ ПАРАЎНАЛЬНА З МІНУЛАЙ ПЯЦІДНЕЎКАЙ ЗУСІМ НЕВЫСТАРЧАЛЬНЫ. ДАВОЛІ НАПОМНІЦЬ, ШТО НА 25 МАЯ МТС ІЛЬНАТРАКТАРАЦЭНТРУ ВЫКАНАЛІ ПЛЯН СЯЎБЫ ІЛЬНУ НА 78,3 ПРОЦ. ТАКІМ ЧЫНАМ, ЗА АПОШНЮЮ ПЯЦІДНЕЎКУ МАЯ ІЛЬНАВОДЧЫЯ МАШЫНА-ТРАКТАРНЫЯ СТАНЦЫІ ДАБІЛІСЯ ПРЫРОСТУ Ў СЯЎБЕ ІЛЬНУ ЎСЯГО НА 9,9 ПРОЦ.

ЗУСІМ ГАНЕБНАЯ, ЗУСІМ НЕДАПУШЧАЛЬНАЯ ЗЬЯЎЛЯЕЦЦА РАБОТА ГАРАДОЦКАЙ І СІРОЦІНСКАЯ МАШЫНА-ТРАКТАРНАЯ СТАНЦЫЯ. СІРОЦІНСКАЯ МТС ВЫКАНАЛА ПЛЯН СЯЎБЫ ІЛЬНУ ТОЛЬКІ НА 25,6 ПРОЦ. ГАРАДОЦКАЯ МТС ЗАСЕЯЛА ПА ІЛЬНУ ЎСЯГО 49,1 ПРОЦ. ЯРАВОГА КЛІНУ.

НЯМА НІЯКАГА АПРАЎДАНЬНЯ ТАКІМ ЗЛАЧЫННЫМ ТЭМПАМ СЯЎБЫ.

ІЛЬНАВОДЧЫЯ МТС АБАВЯЗАНЫ НЕАДКЛАДНА І ПОЎНАСЬЦЮ ЗАВЯРШЫЦЬ СЯЎБУ ІЛЬНУ, ЯК І ЎСІХ ЯРАВЫХ КУЛЬТУР. ДАЛЕЙ НЕЛЬГА ЦЯРПЕЦЬ НІЯКІХ АДТЭРМІНОВАК. ПЛЯН СЯЎБЫ ПАВІНЕН БЫЦЬ ВЫКАНАН ПОЎНАСЬЦЮ І НЕАДКЛАДНА!

МТС БУЛЬБАТРАКТАРАЦЭНТРУ ДАМАГЛІСЯ НЕКАТОРАГА ЗРУХУ, ХОЦЬ ГЭТЫ ЗРУХ І ЗЬЯЎЛЯЕЦЦА ЯШЧЭ ЗУСІМ НЕВЫСТАРЧАЛЬНЫМ.

АСАБЛІВА ГАНЕБНА ПРАВОДЗЯЦЬ СЯЎБУ ВІЦЕБСКАЯ МТС, ЯКАЯ ВЫКАНАЛА ДА 1 ЧЭРВЕНЯ 80,6 ПРОЦ. ПЛЯНУ, ПОЛАЦКАЯ МТС—75,1 ПРОЦ. ПЛЯНАВАГА ЗАДАНЬНЯ І ПУТЧЫНСКАЯ МТС — 58,0 ПРОЦ. ПЛЯНУ.

ЗАДАЧА МТС БУЛЬБАТРАКТАРАЦЭНТРУ — НЕАДКЛАДНА І ПОЎНАСЬЦЮ ЗАВЯРШЫЦЬ СЯЎБУ ЯРАВЫХ, ШЫРОКА РАЗГАРНУЎШЫ ПОЛІВА І ЎЗДЫМ ПАПАРУ.

Прэміі лепшым

КАМІСІЯ ЦК КП(б)Б па спаборніцтву з Заходняй вобласьцю пастанавіла за лепшае правядзеньне веснавой сяўбы другой пяцігодкі выдаць першую прэмію (легкавая машына) Слуцкаму раёну, выканаўшаму плян сяўбы на 20 мая, паказаўшаму ўзоры бальшавіцкіх тэмпаў, забясьпечыўшаму звышраннюю сяўбу яўса, разгарнуўшаму агітацыйна-масавую работу сярод калгаснікаў і працоўных аднаасобнікаў.

Першую прэмію па ўсебеларускім спаборніцтве МТС у суме 5.000 руб., якія прызначаюцца на паляпшэньне культурна-бытавых умоў работнікаў МТС, выдаць Танежыцкай МТС Чырвона-Слабодзкага раёну, якая першай скончыла сяўбу і забясьпечыла выкананьне агрэгамінімуму.

Першую прэмію па ўсебеларускім спаборніцтве па сельсаветах—арганізацыя і поўнае абсталяваньне агранамічнага або ветэрынарнага пункту—прызначыць Цішчанска-Слабодзкаму сельсавету, Барысаўскага раёну.

(Старшыня сельсавету Сакалоўскі, Сакратар ячэйкі Бялоў), як аднаму з першых сельсаветаў, выканаўшых плян сяўбы па цэнтральнай зоне і паставіўшых на належную вышыню правядзеньне пасеўнай сярод аднаасобнікаў.

Прызначэньне другой і трэцяй прэміі для раёнаў, сельсаветаў і МТС, а таксама прэміраваньне асобных калгасаў, лепшых ударнікаў-калгаснікаў, працоўных аднаасобнікаў, рабочых саўгасаў, аграспэцыялістаў, саўгасаў будзе зроблена камісіяй па даных сяўбы на бліжэйшыя дні і апублікавана ў друку.

Апраўдаць давер'е партыі

ВІЦЕБСК, РК КП(б)Б

Ход сяўбы ў Віцебскім раёне праходзіць пры яўна нездавальняючым кіраўніцтве з боку гаркому і гарсавету. З самага пачатку сяўбы з боку віцебскіх арганізацый замест дзелавой барацьбы за сяўбу, былі спасыланьні і разважаньні аб наспрыяючым надвор'і і бадзьні недасеву.

ЦК КП(б)Б і СНК БССР за час ходу сяўбы ня раз папярэджвалі партыйнае і савецкае кіраўніцтва Віцебску аб неабходнасьці прыняцьця рашучых мер па забясьпячэньні бальшавіцкага ходу сяўбы, улічваючы вядучую ролю Віцебску ў групе паўночных раёнаў. Аднак, гарком і гарсавет да сёньняшняга дня не зрабілі палітычных вываду з папярэджваньняў, указаных ЦК і СНК і ня толькі ня выканалі сваёй ролі, як вядучага раёну ў паўночнай групе, але Віцебск ганебна адстае ад раду раёнаў гэтай-жа групы па агульнай сяўбе і прыгарадных гаспадарках у параўнаньні з іншымі гарадамі. На 31 мая Віцебск мае 53 проц. выкананьня пляну, даўшы ў апошнюю пяціднеўку яўна ганебныя тэмпы росту — каля 7 проц.

ЦК і СНК падкрэсьліваюць пэрсанальную адказнасьць за такі дрэнны ход сяўбы сакратара гаркому МІЦЬКОВА, старшыні гарсавету КАРДАШЭНКА. Калі Міцькоў і Кардашэнка ня ў стане бальшавіцкімі тэмпамі работы закончыць сяўбу ва ўстаноўленыя партыяй тэрміны, яны абавязаны адкрыта паставіць аб гэтым пытаньне перад ЦК.

У апошні раз папярэджваючы кіраўніцтва Віцебску, ЦК і СНК ня толькі патрабуюць, але ўпэўнены, што кіраўніцтва віцебскіх арганізацый, у асаблівасьці т. т. Міцькоў і Кардашэнка, зробяць усе неабходныя вывады з гэтага папярэджаньня і даб'юцца неадкладнага пералому ў ходзе сяўбы, забясьпечыўшы сканчэньне яе ў бліжэйшую пяціднеўку.

ЦК і СНК даручаюць т. т. Міцькову і Кардашэнка ў бліжэйшыя дзень-два пасьля атрыманьня данай дырэктывы перабудаваць сваю работу, а таксама работу партыйных і савецкіх арганізацый так, каб сканчэньне сяўбы было забясьпечана ў бягучую пяціднеўку. ЦК і СНК асабліва даручаюць т. Соскіну правесьці рашучую барацьбу з усімі недысцыплінаванымі і расхлябанымі элемэнтамі ў арганізацыі, якія зрываюць ход сяўбы.

Гэту тэлеграму абгаварэце на пасяджэньні бюро райкому, ускрыўшы недахопы работы ня толькі нізавых арганізацый, але і кіруючых работнікаў свайго раёну. Сваё рашэньне апублікуйце ў мясцовым друку.

ГІКАЛО, ГАЛАДЗЕД.

Ганебныя тэмпы

МАГІЛЕЎ, РК КП(б)Б

ЦК КП(б)Б і СНК БССР адзначаюць выключна ганебныя тэмпы барацьбы магілеўскай арганізацыі за сяўбу ў апошнюю пяціднеўку, даўшую на 31 мая толькі 4,6 проц. прыросту. Такія ганебныя тэмпы барацьбы за сяўбу, асабліва ў рашаючую для сканчэньня сяўбы пяціднеўку, ЦК і СНК ня могуць інакш растлумачыць, як простай бязьдзейнасьцю кіраўніцтва раёну, як бюро РК КП(б)Б, так і прэзыдыуму РВК.

ЦК і СНК падкрэсьліваюць пэрсанальную адказнасьць за дрэнны ход сяўбы і адсутнасьць мабілізацыі як партыйных, так і савецкіх арганізацый на барацьбу за сяўбу т. т. КАЛОДКА і САПРЫЦКАГА.

Магілеў для ўсходняй часткі сярэдняй зоны БССР зьяўляецца вядучым раёнам у барацьбе за гаспадарча-палітычныя задачы як гораду, так і вёскі. Марнуючы па барацьбе за сяўбу, партыйная арганізацыя, як цяперашняе кіраўніцтва не апраўдваюць гэтай пачэснай вядучай ролі.

ЦК і СНК папярэджваюць бюро РК і прэзыдыум РВК, асабіста т. т. Калодку і Сапрыцкага, што сяўба павінна быць скончана поўнасьцю і не пазьней 5 чэрвеня. Усякія спасыланьні на наспрыяючыя клімаціцныя і іншыя ўмовы работы ў Магілеўскім раёне павінны разглядацца, як апартуністычныя спасыланьні на аб'ектыўныя прычыны. Тым больш гэта адносіцца непасрэдна да кіраўніцтва магілеўскай арганізацыі, якая правяліла сяўбу вёсны спасыланьнямі на наспрыяючае надвор'е.

Прапануем з атрыманьнем гэтай тэлеграмы неадкладна абгаварыць яе на бюро, намеціўшы практычныя мерапрыемствы, якія-б забясьпечылі сканчэньне сяўбы да 5 чэрвеня. Сваё рашэньне з палітычнай ацэнкай ЦК і СНК аб рабоце магілеўскага кіраўніцтва апублікуйце ў мясцовым друку.

ГІКАЛО, ГАЛАДЗЕД.

Да 5-га чэрвеня скончыць сяўбу

ВОРША, РК КП(б)Б

Ня гледзячы на неаднаразовыя ўказаньні ЦК і СНК кіраўніцтву партыйных і савецкіх арганізацый Воршы на недапушчальна дрэнную барацьбу за сяўбу, пералому, які-б забясьпечыў выкананьне пляну сяўбы, за мінулую пяціднеўку, з боку раённых арганізацый ня было.

Маючы вялікі плян сяўбы ўвесну гэтага году, барацьба за выкананьне якога ў значнай ступені вырашае агульны ход сяўбы БССР, раённае кіраўніцтва сваёй дрэннай работай тармозіць выкананьне агульна - рэспубліканскага пляну сяўбы.

АБ ЧЫСТЦЫ ПАРТЫІ

Прамова тав. Л. М. КАГАНОВІЧА на Маскоўскім гарадзкім партактыве 22 мая 1933 г.

I. ЗНАЧЭНЬНЕ ЧЫСТКІ ПАРТЫІ

З трох мільёнаў 200 тысяч членаў і кандыдатаў, якія знаходзяцца ў нашай партыі, амаль палова (прыблізна, 1.500 тысяч, у тым ліку 250 тысяч членаў партыі і 1.250 тысяч кандыдатаў) ніколі не праходзілі чысткі. Ужо гэта адно паказвае, якое вялізарнае значэньне набывае чыстка для ўзьнаўленьня членаў і кандыдатаў партыі на новую ідэйна-палітычную вышыню. З мільёны 200 тысяч чалавек, кожны паасобку, выйдуць на трыбуну і дадуць справаздачу перад партыяй, перад дзесяткамі мільёнаў беспартыйных, пакажуць, чым кожны з іх заслужыў права насіць годнасьць члена вялікай партыі; раскажуць аб «сваёй рабоце, аб сваім разуменьні задач, якія стаяць перад партыяй, і аб сваёй гатоўнасьці змагацца далей за справу партыі, за справу рабочай клясы. Гісторыя палітычнай партыі ня ведае яркіх ладаў такой сілы і магутнасьці, якія праяўляе наша партыя ў самым акце чысткі. І гэта не выпадкова. Гэта закладзена ў самай прыродзе нашай партыі і адрозьніваньных рысах яе ад усіх існаваўшых і існуючых палітычных партый у сьвеце. Пабудова нашай партыі, мэтады яе работы, налажэньне і абавязкі кожнага члена партыі паасобку цалкам выцякаюць з тых вялікіх мэтаў, якія ставіць перад сабою партыя і якія яна праводзіць у жыцьцё.

Наша партыя ёсьць баявы саюз аднамысьлікаў паўнай клясы — рэвалюцыйных пралетараў, саюз, які ўзьнік на асновах добраахвотнасьці, саюз, які ставіць сабе мэтаю ліквідацыю капіталізму і ўстанаўленьне новага ладу чалавечага грамадзтва, ладу камунізму; такі саюз, які падначальвае інтарэсы асобных членаў інтарэсам цэлага, інтарэсам усёй партыі, інтарэсам усёй клясы; такі саюз, які мае жалезную дысцыпліну, аснову існаваньня баявой партыі; такі саюз, які аднолькава думае, аднолькава дзейнічае; такі саюз, які змагаецца з усякімі праявамі рознабою ў сваім асяродзьдзі, з праявамі недысцыплінаванасьці, дробна - буржуазных хістаньняў і віханьняў, якія падрываюць баяздольнасьць партыі.

«Партыя ёсьць добраахвотны саюз, які нямінуча распаўся-бы спачатку ідэйна, а потым і матар'яльна, калі-б ён не ачышчаў сябе ад членаў, якія прапаведуюць антыпартыйныя погляды. Для вызначэньня-ж грані паміж партыйным і антыпартыйным служыць партыйная праграма, служаць тактычныя рэзалюцыі партыі і яе статут...» (Ленін, «Партыйная арганізацыя і партыйная літаратура», том VIII, стар. 389).

Ачышчэньне радоў партыі — неабходны працэс, такі самы, як працэс ачышчэньня здаровага арганізму ад нездаровых элемэнтаў.

Да рэвалюцыі працэс ачышчэньня партыйных радоў ішоў больш, так сказаць, стыхійным парадкам. Сама абстаноўка, самыя ўмовы існаваньня нашай партыі спрыялі натуральнаму ачышчэньню нашых радоў. Сапраўды, барацьба за ўмовы царызму, арыштаў, прасьледаваньняў, недастач ставіла чалавека ў такія ўмовы, што ён загадя павінен быў прадумаць да канца, на што ён ідзе. Маладыя людзі, юнакі ці дзяўчаты 17—18 год павінны былі вырашыць для сябе, уступаючы на шлях рэвалюцыйнай барацьбы, што яны падпадпадаюць сваё асабістае агульным інтарэсам рэвалюцыйнага руху, інтарэсам пралетарскай рэвалюцыі, інтарэсам камунізму. Гэтыя людзі гатовы былі ісьці ў турмы, на катаргу, у Сібір. Яны жылі ў цяжкіх умовах падпольля. Вось чаму да рэвалюцыі працэс ачышчэньня партыі ішоў бяз спэцыяльных чыстак. Ён ішоў большай часткаю шляхам, так сказаць, натуральнага адсеву. Хто быў слаб, той адступаў, ня быў вычышчаны спэцыяльнымі чысткамі, але сам вычышчаўся.

Пасьля Кастрычніцкай рэвалюцыі, пасьля заваёвы ўлады, зразумела, да нас прымазаўся рад чужых элемэнтаў. Партыя энэргічна змагалася з кар'ерыстамі і шкурнікамі, якія прысмакталіся да ўлады. Аднак, потым пачалася барацьба на франтох грамадзянскай вайны. Барацьба не на жыцьцё, а на сьмерць з Каледзіным, з чэхаславакамі, Калчаком, Дзянікіным, Юдзенічам, палякамі, Урангелем. У гэтыя цяжкія дні барацьба на франтох перашкаджала шкурнікам і кар'ерыстам прысмоктвацца да партыі. У дні, калі Дзянікін падыходзіў да Тулы, партыя праводзіла партыйныя тыдні і прымала дзесяткі тысяч рабочых, якія ахвотна і добраахвотна ўступалі ў партыю для барацьбы з ворагамі савецкай улады. Але і ў гэтыя дні партыя ні на хвіліну не аслабляла сваёй барацьбы з чужакамі у нашых радох, якія падрываюць баяздольнасьць нашай партыі і дзяржавы, парушаюць дысцыпліну, ставяць асабістыя інтарэсы вышэй інтарэсаў абароны пралетарскай краіны, вышэй інтарэсаў рэвалюцыі.

Пасьля сканчэньня грамадзянскай вайны абстаноўка зьмянілася. Партыя абвясьціла НЭП. У гэтых умовах з боку партыі патрабаваўся рашучы адпор шкурнікам і кар'ерысцкім элемэнтам, якія пралезьлі ў партыю. Трэба было ўзмацніць барацьбу за вытрыманасьць партыйных радоў, барацьбу супроць дробна-буржуазных імкненьняў ладзіць пралетарскую дыктатуру. Усе апазыцыі таго часу, начынаючы ад трацкістаў, дэмакратычных цэнтралістаў, так званай «рабочай апазыцыі» і канчаючы іх адкрытымі контр-рэвалюцыйнымі адталіненьнямі (мясьнікоўцы і іншыя),— усе яны былі праяўленьнем буржуазных і дробна-буржуазных атак на партыю, на дыктатуру пралетарыяту. Па сутнасьці справы ўсе яны вялі да аднаўленьня капіталізму. Партыя ня толькі дала тады їм рашучы адпор, ня толькі разьбіла ўсе гэтыя сілы мінулага, але абвясьціла тады ўсеагульную чыстку сваіх радоў ад чужых і прымазаўшыхся элемэнтаў.

Да пачатку чысткі 1921 г. у партыі было 660 тысяч членаў і кандыдатаў. Было выключана з партыі па чыстцы і выйшла дабравольна 175 тысяч г. зн. кала 26 проц. усяго яе складу. Хоць партыя скарацілася на чэрць, але яна стала значна мацнейшаю.

Другая, ужо частковая чыстка, адносіцца да 1924 г., — чыстка савецкіх і ВНУ ячэек і ў 1925 г. — праверка вяковых ячэек. Гэта быў пэрыяд разгортваньня нэпу, пэрыяд ажыўленьня дробна-буржуазных элемэнтаў гораду і вёскі, пэрыяд, калі дробна-буржуазныя элемэнты пачалі сябе праяўляць пад «левым» сьцягам. Гэта быў пэрыяд другога туру буржуазных і дробна-буржуазных атак на ўстоі дыктатуры пралетарыяту, прыкрытых «левымі» фразамі аб дэмакратыі.

XIII зьезд партыі ў рэзалюцыі «аб чарговых задачах партыйнага будаўніцтва» указаў:

«Партыяй пачата ўжо асобная работа па праверцы і паляпшэньні партыйных ячэек нерабочага складу. Задача гэтай праверкі заключаецца перш за ўсё ў ачышчэньні партыі ад сацыяльна-чужых, прымазаўшыхся элемэнтаў, а таксама ў ачышчэньні партыі ад тых элемэнтаў нерабочага складу, якія за час свайго прабываньня ў радох партыі не праявілі сябе як камуністы ў справе паляпшэньня работы тых ці іншых дзяржаўных, гаспадарчых і іншых арганізацый і ня мелі непасраднай сувязі з рабочымі і сялянскімі масамі».

Трацкісты, якія скарыстоўвалі кожны факт для атакі на партыю, паўтаралі звычайную буржуазную агідную легенду аб нашай партыі, высуваючы справу так, што чыстка зьяўляецца фракцыйнаю зброяю большасьці партыі супроць меншасьці. Тав. Сталін на XIII зьезьдзе партыі, адказваючы Прэабражэнскаму, гаварыў:

«Тав. Прэабражэнскі лічыць, што чыстка ёсьць зброя большасьці партыі супроць апазыцыі і, як відаць, не ўхваляе мэтадаў чысткі. Гэта прынцыповае пытаньне. Глыбокай памылкай з боку тав. Прэабражэнскага зьяўляецца неразуменьне таго, што без пэрыядычнай чысткі ад хісткіх элемэнтаў партыя ня можа ўмацніцца».

На кожным гістарычным этапе, калі партыя падымае сваю работу на новую ступень, гэтыя хісткія, дробна-буржуазныя элемэнты пачынаюць тармазіць яе рух. Пэрыядычная чыстка партыі ад чужых, хісткіх, дробна-буржуазных элемэнтаў зьяўляецца заўсёды абавязковаю ўмоваю пасьпяховага выкананьня партыяй сваіх баявых задач.

Так было і ў 1929 г., калі партыя перайшла да разгорнутага сацыялістычнага наступу па ўсім фронце, калі гэтаму разгорнутаму сацыялістычнаму наступу аказалі супраціўленьне рэакцыйныя элемэнты ўнутры партыі, якія афармініся ў правы ўхіл; калі яны па прыкладзе трацкістаў пачалі парушаць жалезную дысцыпліну партыі, выступаць супроць правадзімай партыяй палітыкі і прапаведваць кулацкую антыпартыйную палітыку; калі яны прабавалі падрываць энтузіязм рабочых мас у сацпаборніцтве, ударництве, як гэта рабілі права-ўхілісцкія, трэд'юніёнісцкія прафсаюзьнікі.

Партыя ня толькі дала їм адпор, але ў адказ на новую варожую атаку арганізавала чыстку сваіх радоў, каб больш пасьпяхова правесьці наступ на капіталістычныя элемэнты па ўсім фронце. Тав. Сталін на красавіцкім пленуме ЦК у 1929 г. гаварыў аб чыстцы 1929 году:

«Нарэшце, пытаньне аб лёзунгу чысткі партыі. Было-б сьмешна думаць, што можна ўмацаваць нашы савецка-гаспадарчыя, прафсаюзныя і кааперацыйныя арганізацыі, што можна ачысьціць іх ад погані бюракратызму, не ачысьціўшы самую партыю. Ня можа быць сумненьня, што бюракратычныя элемэнты жывы ня толькі ў гаспадарча-кааперацыйных і ў прафсаюзна-савецкіх арганізацыях, але і ў арганізацыі самой партыі. Калі партыя зьяўляецца кіруючай сілай ўсіх гэтых арганізацый, дык ясна, што чыстка партыі зьяўляецца неабходнай умовай, без якой ня можа быць праведзена да канца ажыўленьне і паляпшэньне ўсіх іншых арганізацый рабочай клясы. Адсюль лёзунг аб «чыстцы партыі».

Іменна таму, што партыя ўмела цьвёрда і наўхільна трымаць у чыстаце і вытрыманасьці свае рады, іменна таму, што партыя цьвёрда змагалася з усімі правымі і «левымі»-ухілісцкімі элемэнтамі, з балотам, з усякай няўстойлівасьцю, мы здолелі выканаць такія найвялікшыя грандыёзныя гістарычныя задачы, якія былі пастаўлены ў першую пяцігодку. Мы здолелі разьбіць Рамзіных, кулакоў толькі таму, што наша партыя пад кіраўніцтвам ленінскага цэнтральнага камітэту здолела ўмацоўваць свае рады, здолела, ня гледзячы на асобы, ачышчаць сябе ад усіх тых, хто адступаў ад ленінізму і падобна меншавікам здраджваў інтарэсам пралетарскай рэвалюцыі, станавіўся ўнутры партыі абаронцай інтарэсаў варожых пралетарыяту клясаў.

Кіраўніцтва партыі, кіраўніцтва цэнтральнага камітэту таму атрымала сілу, таму заваявала давер'е мас і паяло за сабою мільёны, гэта кіраўніцтва здолела на працягу ўсіх год дыктатуры пралетарыяту астацца верным тым устоям, якія былі закладзены Леніным у пачатку зараджаньня нашай партыі і разьвіты на яе далейшым шляху таму, што пасьля Леніна на чале нашай партыі стаў вялікі марксыст-ленінец тав. Сталін, які здолеў таксама наўхільна, як і Ленін, змагацца з апартуністамі ўсіх масьцей і забясьпечыць партыі найвялікшыя гістарычныя перамогі першай пяцігодкі (бурныя апладысмэнты).

II. АСАБЛІВАСЬЦІ І ЗАДАЧЫ ЧЫСТКІ 1933 г.

Гісторыя чалавецтва ня ведала такіх шырокіх і глыбокіх карэнных зьмен у эканоміцы краіны, якія мы правадзілі за апошнія 5 год. Найвялікшыя перамогі ў сацыялістычнай перабудове краіны акрэсьліваюць сабою ўсю сучасную гаспадарчую і палітычную абстаноўку. Зусім натуральна, што такі гігантскі, бурны рэвалюцыйны рост ня можа не выклікаць некаторых цяжкасьцяй. Нават ворагі вымушаны прызнаць нашы зусім бясспрэчныя і відавочныя для ўсіх перамогі. Ворагі прабуюць надышпаць сябе наўгнасьцю цяжкасьцяй, усякімі спосабамі раздуваючы іх і старанна замазваючы той асноўны факт, што нашы цяжкасьці выцякаюць з нашага росту, што яны карэнным чынам адрозьніваюцца ад той, я-б сказаў ня цяжкасьці, а агоніі, якую перажывае зараз капіталістычны сьвет. Ёсьць паасобныя людзі і ў нашых радох, якія не заўсёды правільна ўспрыймаюць нашы цяжкасьці. Маркс, Ленін, Сталін вучылі і вучаць нас бачыць супярэчнасьці, закладзеныя ў самым жыцьці. Для нас павінна быць зусім ясна, што нашы перамогі ў галіне сацыялістычнага будаўніцтва не выключаюць, а прадбачаць некаторыя цяжкасьці і недахопы. Усё пытаньне толькі ў тым, каб разумець прыроду гэтых цяжкасьцяй, як цяжкасьцяй росту.

Калі-б мы, напрыклад, зараз ня мелі такой магутнай індустрыі, трактарных і аўтамабільных гігантаў, металюргічных, машынабудаўнічых заводаў, шахт, саўгасаў і г. д. — у нас былі-б цяжкасьці якасна зусім іншага характару. Гэта былі-б цяжкасьці, якія характарызуюцца пытаньнем — быць ці ня быць. Гэта было-б пытаньне жыцьця ці сьмерці пралетарскай рэвалюцыі. Гэта было-б пытаньне самога існаваньня нашай партыі.

Хіба можна ў якой-небудзь меры параўнаць тых паасобных цяжкасьці, якія мы адчуваем у працэсе сацыялістычнага будаўніцтва, з тым, што было-б, калі-б партыя стала на здрадніцкі шлях трацкістаў і правых ухіліста?. Мы-б ня толькі ня мелі росту сацыялістычнай краіны, росту партыі. Мы мелі-б развал савецкай дзяржавы, развал партыі, як пралетарскай партыі.

Дробна-буржуазны фразэр. схэматык, які фармальна мысьліць, бадай мог-бы зловіць нас на супярэчнасьці. «Як-жа вы гаворыце аб дасягненьнях, аб росьце і адначасна абяшчаеце чыстку ад чужых, прымазаўшыхся элемэнтаў?». Але такое схэматычнае ўяўленьне загадзя асуджана на паўдачу. Партыя стаўсе рабочыя, усе сумленныя працоўныя.

Разам чысткі партыі былі-б вельмі звужаны, калі-б чыстка абмежоўвалася толькі адкрытымі клясавымі ворагамі, якія абманным шляхам прабраліся ў партыю, і ня ўскрыла б усіх тых элемэнтаў, якія, ня будучы самі па сваім стане выгадцамі з чужых клясаў, усім сваім нутром, сваімі адносінамі да палітыкі партыі зьяўляюцца ўнутры партыі агентамі варожых клясаў.

Ёсьць пытаньне аб чыстцы сваіх радоў не таму, што яна слабая, а таму, што яна трывалая і моцная. Мы ўлічваем, што вялізарны рост нашай партыі і новыя складаныя задачы, якія стаяць перад намі на новым этапе барацьбы ва ўмовах ажыцьцяўленьня другой пяцігодкі, патрабуюць новай пратэркі нашых радоў і ачысткі партыі ад наносных элемэнтаў, якія нямінуча пранікаюць у рады партыі, якая стаіць на чале найвялікшай у сьвеце дзяржавы.

Уздым сацыялістычнай гаспадаркі, колькаволы рост рабочай клясы і калгасьнікаў прывялі да нябывалага павялічэньня партыйных радоў. За два з паловаю гады партыя павялічылася на 1 млн. 400 тысяч чалавек. Гэта — сьвед чаньне вялізнага давер'я, любові і падтрыманьні партыі з боку шырокіх рабочых і калгасных мас. Партыя гэта вадае, партыя гэтым ганарыцца. Але наша партыя адрозьнівалася і адрозьніваецца заўсёды тым, што яна ніколі ня мела дробна-буржуазнага захапленьня ўласнымі посьпехамі. Яна заўсёды ўмела і ўмее па-марксіцку, па-ленінску, па-сталінску аналізаваць факты, цьвяроза глядзець на свае дасягненьні і рост, умела цьвяроза ўлічваць цяжкасьці і недахопы.

Іменна, выходзячы з гэтага цьвярозага аналізу, партыя і ўлічвае, што, ня гледзячы на пашы дасягненьні, ня гледзячы на тое, што мы кулака разьбілі, ня гледзячы на тое, што мы яго ў асноўным ліквідавалі як клясу ў асноўных збожжавых раёнах СССР, ня гледзячы на найвялікшыя перамогі калгаснага руху, ня гледзячы на выкарчоўваньне карэньняў капіталізму, гэтыя карэньні ашчэ існуюць, клясавая барацьба вядзецца і будзе праводзіцца ў абвостраных формах.

Найцярпімая барацьба з усякімі апартуністычнымі, ухілісцкімі, балотнымі элемэнтамі, якія імкнуцца цягнуць нас назад, вядзецца і будзе весьціся нашай партыяй з усёй той вастратой і цьвёрдасьцю, з якою вялася да гэтага часу. Партыя бачыць усе манэўры клясавага ворага, яго агента, які прабраўся ў партыю, яго ўменьне прыстасоўвацца. Кулак мяняе сваю тактыку. Ён бачыць, што калгасы перамогаюць, супроць іх не папрошь. Кулак бачыць, што пры ходзяць яго апошнія дні існаваньня і ён, натуральна, гатоў ісьці на ўсякія сродкі барацьбы, у тым ліку на тактыку «ціхай сапай» пралезьці ў калгас і весьці там шкодніцкую работу. Такою-ж «ціхай сапай» клясова-варожыя элемэнты прабіраюцца ў партыю, каб ашчэ лепш сябе заслухаваць. Але яны і тут прамаўнуцца. Чыстка партыі іх выкрые. Вось чаму ў першым пункце пастановы ЦК і ЦКК сказана, што чысткі падлягаюць перш за ўсё «клясавачужыя і варожыя элемэнты, якія абманным шляхам прабраліся ў партыю і застаюцца там для разлажэньня партыйных радоў».

Што такія элемэнты ў нас ашчэ, ня гледзячы на паляпшэньні чысткі, засталіся, а частка їх пранікла ў нашы рады за 1930-33 г. г. пасьля чысткі 1929 году — гэта ўскрыла чыстка сельскіх партарганізацый (Паўночнага Каўказу і Украіны зімой 1932 г. Яркім прыкладам зьяўляецца група армавірскіх работнікаў: нам, старшыні РКК-РСІ Сталіншчаў аказаўся афіцэрам белай арміі, добраахвотна служыў штабс-капітанам у атраядзе Булак-Балаховіча, служыў у Пятлюры.

Заг. гаргамгасу Кудзін — сын буйнага судаўладальніка, скончыў школу жандармаў, у 1917 г. служыў у Окарнадзкага. Адтуль перайшоў у Чырвоную армію, прыйшоў удзел у змове супроць савецкай улады, перайшоў на бок белых, служыў у афіцэрскіх палках. Пасьля разгрому застаўся ў Краснадары, як фашыст і ў 1920 г. уступіў у партыю, утоіўшы сваё мінулае.

Заг. райга Балдыроў і старшыня Аўтадору — Прыз і члены партыі, у 1920 г. служылі ў Калчака. Рад падобных чужакоў выявіўся і ў іншых раёнах.

Нельга сказаць, што гэта катэгорыя людзей шматлікая. Але гэта — заклятыя ворагі пралетарскай дыктатуры, якія прабраліся ў партыю сацыяльна для таго, каб прыкрыць сваё арганізаваную барацьбу супроць савецкай улады. Гэтыя людзі ўмеюць прапаўзці і на завод, нацяць на сябе запмальцаванную рабочую блюзку, апрымець партыйны білет і ашуканьць рабочую клясу і яго партыю. Справе выкрываньня гэтых клясавых ворагаў, павінны дапамагчы а рэальнай барацьбой за заваёву тых пазіцый іншых вучасткаў, за выбіваньне ворага з занятых ім пазыцый, так і зараз самаахвярнасьць, адданасьць, дысцыпліраванасьць членаў партыі правяраецца не на агульнай іх «прынцыповай» згодзе з генэральнай лініяй, а на канкрэтнай барацьбе за матар'яльны зьмест генэральнай лініі, за ажыцьцяўленьне плянаў сацыялістычнага будаўніцтва.

Тым часам ёсьць члены партыі, якія ня толькі ня умеюць правесьці ў жыцьцё вызначаныя партыяй і ўрадам пляны, але і лічаць зусім «законным» і дапушчальным дыскусаваць па пытаньні аб рэальнасьці пляну, браць пад сумненьне ажыцьцёўнасьць гэтых плянаў і, замест мабілізацыі кіруемых імі мас, дэзарганізуюць їх балбатнёю аб нерэальнасьці плянаў. Так было, напрыклад, у радзе раёнаў з выкананьнем пляну хлебазагатовак. Так бывае ў галіне прамысловасьці, на заводах, на шахтах, на транспарце.

Іменна таму ЦК і ЦКК указалі у 3-м пункце, што з партыі вычышчаюцца:

«Адкрытыя і скрытыя парушальнікі жалезнай дысцыпліны партыі і дзяржавы, якія ня выконваюць пастаноў партыі і ўраду, бяруць пад сумненьне і дыскрэдытуюць пастановы і ўстаноўленыя партыяй пляны балбатнёю аб їх «нерэальнасьці» і «неажыцьцёўнасьці».

Партыя нястомна ўвесь час ачышчала свае рады ад людзей, якія перарадзіліся, зрасьліся з буржуазнымі элемэнтамі, ад кар'ерыстаў і шкурнікаў, ад маральна-разлажыўшыхся. Аднак, было-б няправільным думаць, што ў нашай партыі няма больш гэтых элемэнтаў. Сёньня ны вытраш, і ня проста анучкай з вадой, а нават з газаю, а на заўтра ны зноў зьяўляецца. Яго трэба сыстэматычна вычышчаць. У пастанове ЦК і ЦКК гэтаму шкоднаму «пылу», гэтым элемэнтам адводзіцца саліднае месца. З партыі вычышчаюцца:

«перараджэнцы, тыя, хто зросься з буржуазнымі элемэнтамі, хто не жадае змагацца на справе з клясавымі ворагамі, не змагаецца на справе з кулацкімі элемэнтамі, рвачамі, подырамі, злодзеямі, раскрадвальнікамі грамадзкай уласнасьці»;

«кар'ерысты, шкурнікі і элемэнты, якія абюракраціліся, скарыстоўваюць прабываньне ў партыі і службу ў савецкай дзяржаве для сваіх асабістых, шкурніцкіх мэтаў, якія адарваліся ад мас, пагарджаюць патрэбамі і запросамі рабочых і сялян»;

«тыя, хто маральна разлачыўся, раніе сваімі непрыстойнымі паводзінамі годнасьць партыі, пэцкае сьцяг партыі».

З усімі гэтымі элемэнтамі партыя заўсёды змагалася. Але пастанова ЦК і ЦКК падкрэсьлівае некаторую їх асабліваасьць на даным этапе. Перараджэнец, напрыклад, у даны момант праяўляе сябе асабліва ў тым, што ён ня баяцца бачыць клясавага ворага, ня хоча змагацца з клясавым ворагам, ня хоча змагацца з клясавымі ворагам. Гэта яго нежаданьне змагацца з клясавымі ворагам найбольш ярка праяўляецца ў такім, напрыклад, пытаньні аб барацьбе з раскрадзеньнем сацыялістычнай уласнасьці. Ён хоча разумець таго, што раскрадзеньне сацыялістычнай уласнасьці ёсьць зараз адзін з асноўных мэтадаў барацьбы клясавага ворага, што дэзарганізацыя калгаснай гаспадаркі, рэвалюцыя калгаснай гаспадаркі, трывалы ладзіць ёсьць адна з важнейшых задач камісіі па чыстцы.

Камісіі па чыстцы павінны падыйсьці да справы чысткі з усёй сур'ёзнасьцю, старанасьцю і чуласьцю, уласьцівай бальшавіком.

Неабходна загадзя ахіліць які-бы там ні было шаблён, механічны падыход. Кожны член камісіі па чыстцы павінен асабліва старанна, асабліва ўважліва падыходзіць да кожнага таварыша, які падлягае чысткі. Чыстка павінна вычышчаць непадпраўныя, «якія не апраўдваюць высокай годнасьці члена партыі» і павінна перавыхоўваць і падымаць людзей, здольных выправіцца, здольных выправіць недахопы, якія дапускаліся їм да сёньняшняга дня.

Работа камісіі па чыстцы — выключна адказная работа. Балай няма больш адказнай і цяжкай работы, бо тут справа датычыць жывых людзей. Тут патрэбна вялікая вытрыманасьць, стойкасьць, цьвёрдасьць характару і разам з тым вялікая чуласьць, пярэлівасьць, уменьне не фармальна падыйсьці да чалавека, а разабрацца па сутнасьці; не капацца ў дробязі, а ўмець вызначыць галоўнае, характарнае для дадзенага члена партыі.

Да чысткі трэба прыцягнуць шырокія рабочыя і сялянскія масы. Кожны партыец павінен разумець, што чыстка — гэта справа ня толькі камісіі, ў чыстцы і сам партыец павінен прымаць ак тыўны ўдзел.

Наша партыя ачышчае сябе для таго, каб стаць яшчэ больш баяздольнай, каб аттачыць сябе, каб партыйны моладт лепш выкоўваў, каб наш апарат лепш працаваў, каб наша гаспадарка лепш разьвівалася, каб канцылярышчына і бюракратызм хутчэй зьмываліся, каб рабочым масам і сялянству лепш жылося. Вось для чаго мы праводзім чыстку (апладысмэнты).

III. ЧЫСТКА І ПАВЫШЭНЬНЕ ІДЭАЛЁГІЧНАГА УЗРОЎНЮ ЧЛЕНАЎ ПАРТЫІ

У гэту чыстку мы ужываем такую меру, якой ня было ў мінулыя чысткі — перавод у кандыдаты і спачуваючыя.

За апошнія гады ў нашу партыю ўступіла вялізарная колькасьць новых людзей, ахопленых энтузіязмам будаўніцтва, людзей, якія імкнуцца шчыра і сумленна дапамагаць нашай партыі ў яе цяжкой рабоце па вялікай перабудове краіны. Але частка з іх, уступіўшы ў партыю, не адпавядае ні на тым мінімальным патрабаваньням, якія прад'яўляюцца да кожнага члена і кандыдата большавіцкай партыі.

Сярод кандыдатаў, напрыклад, ёсьць людзі, якія ня толькі ня ўсвоілі асноўных палітычных ведаў, але і ня маюць яшчэ той ступені ўстойлівасьці, вытрыманасьці, партыйнай дысцыпліны, якія патрабуюцца ад члена ці кандыдата камуністычнай партыі. Не дапускаючы разглядаць такіх людзей як вычышчаемых, бо яны сябе нічым антыпартыйным не правялі, сумленна і самаадданна працуюць на вытворчасьці ці ў калгасе, але маюць патрэбу яшчэ ў дадатковай пад рыхтоўцы, каб апраўдваць высокую годнасьць члена ці кандыдата партыі, неабходна ўжываць да такіх таварышчу часовы перавод іх у разрад спачуваючых.

Пераведзеныя ў спачуваючыя будуць абʼяднаны ў групы спачуваючых вакол партыйных ячэек. Дзьверы партыі для їх не зачыняюцца. Па-першае, сама група спачуваючых ёсьць прыдзьвер'е партыі, а затым праз год пераведзеныя могуць паставіць пытань не аб їх звароце ў члены ці кандыдаты партыі. Такі-ж падыход павінен быць у нас і да тых членаў партыі, якія адданы справе партыі, але ня маюць элемэнтарных палітычных ведаў аб мэтах і праграме партыі, не палітыцы і важнейшых пастановах. Яны павінны пераводзіцца часова ў кандыдаты, у метах лепшай падрыхтоўкі. Яны таксама атрымаюць магчымасьць праз год быць прынятымі назад у члены партыі, калі за гэты час здолеюць павысіць сваю палітычную пісьменнасьць. Ясна, зразумела, што камісіі па чыстцы ня будуць падыходзіць да партыйцаў, як экзаменатары да гімназістаў. Мы не павінны займацца кручкатворскімі экзаменамі і патрабаваць ад члена партыі асабліва радавога рабочага і калгасьніка, ведаць ня да тонкасьці ўсіх дэталяй. Ёсьць член партыі, які разумее асноўнае. Ён разумее, чаго дабіваецца наша партыя, ён разумее сутнасьць нашай праграмы, ён разумее сутнасьць клясавай барацьбы, але не заўсёды з належнай яснасьцю зьвязана можа выкласьці гэта сваё разуменьне. А часам бывае нават і так, што чалавек да чысткі ўсё ведаў, усё разумеў, а прышоў на чыстку—сплохаўся, як на экзамене, і ўсё з галавы вылецела, сказаць нічога ня можа.

Вось тут-то задача камісіі па чыстцы—разабрацца па сутнасьці, улічыць агульны ўзровень члена ці кандыдата партыі і стварыць абстаноўку, пры якой член ці кандыдат партыі не адчуваў бы сябе як школьнік на экзамене, не баяўся-б, што яго будуць лавіць на той ці іншай фармулёўцы ці будуць задаваць «каверныя» пытаньні. Трэба памяць прытрымліваць фармальных патрабаваньняў, фармальных ведаў, красамоўнага аратарскага выкладаньня, набольш улыбляцца ў сутнасьць.

Але у той жа час мы не павінны дапускаць такога становішча, пры якім член ці кандыдат партыі не разумее самых простых рэчаў аб мэтах і задачах нашай партыі, чаго і як яна дабіваецца, з кім партыя вядзе барацьбу па-за партыяй і ўнутры яе. Калі член ці кандыдат партыі ня ведае гэтых элемэнтарных пытаньняў, дык, зразумела, як бы ні было яму ня прыемна, але партыя мае права сказаць яму: «ты спачатку падрыхтуйся, а затым будзеш поўнаправным членам перадавой партыі». Сама па сабе пастаноўка пытаньня аб пераводзе з членаў партыі ў кандыдаты і з кандыдатаў у спачуваючыя за наведаньне элемэнтарных палітычных пытаньняў азначае, што мы прад'яўляем да члена і кандыдата партыі не празьмерныя патрабаваньні, выкліканыя незвычайнымі абставінамі, а зусім нармальныя патрабаваньні для члена кіруючай партыі, які пры уступленьні ў партыю павінен ужо адрозьнівацца ад беспартыйных іменна сваёй большай сьвядомасьцю і прагрэсыўнасьцю. Бо беспартыйны-жа рабочы мае права паста віць кожнаму члену ці кандыдату партыі пытаньне: «Ну вось ты уступіў у партыю, ты, значыць, больш сьвядомы, чым я. Растлумач мне, калі ласка, якія мэты ставіць перад сабой бальшавіцкая партыя? Растлумач мне гую ні іншую партыйную пастанову». «Які-ж гэта будзе член ці кандыдат партыі, калі ён ня зможа адказаць беспартыйнаму рабочаму на самыя простыя пытаньні. Ясна, зразумела, што такі чалавек павінен ранней крыху падрыхтавацца, потым уступіць у партыю, ці, уступіўшы у партыю, усімі сіламі імкнуцца ўзмоцненымі тэмпамі, як і трэба бальшавіку, аўладаць тым мінімумам ведаў і разуменьня сутнасьці нашай партыі, без якога член ці кандыдат партыі не зьяўляецца перадавым байцом у поўным сэнсе гэтага слова.

За апошнія гады партыя прарабіла вялікую работу па ўзьняцьці ідэйнага ўзроўню членаў партыі, па пашырэньні ведаў, па пастаноўцы партыйных школ. Партыя палепшыла выкладчыцкі склад, палепшыла яго колькасна і якасна. Чыстка ашчэ больш дапаможа гэтай справе. Аднак, я думаю, што ў справе ўсваеньня праграмы, статуту і важнейшых пастаноў партыі мы за паўгода чысткі даб'ёмся такіх вынікаў, якіх пры нармальнай прапагандысцкай рабоце мы дабіліся-б толькі за два года. І тым больш, што ўжо зараз перад чысткай людзі скансэнтроўваюцца на сапраўды асноўных пытаньнях, і ня так, як гэта практыкавалася ў некаторых нашых партшколах, дзе некаторыя выкладчыкі, замест простага і яснага выкладаньня асноўных пытаньняў, мінімальна неабходных для члена ці кандыдата партыі, сваё выкладаньне сутнасьці капіталістычнага ладу пачыналі з «глыбокадумнага» аналізу таварнага фэтышызму.

Як відаць, гэтыя паважаючыя сябе выкладчыкі лічылі, што яны «ня горшыя ад Маркса». Калі Маркс пачаў свой капітал з таварнага фэтышызму, дык чаму-б їм не пачаць сваё выкладаньне з таварнага фэтышызму? (сьмех).

Зразумела, што трэба ведаць і тавар ны фэтышызм, гэта вельмі важна і вельмі добра, але ня з гэтага трэба пачынаць. Ва ўсякім выпадку трэба спадзявацца, што нашы камісіі па чыстцы ня стануць пачынаць высьвятленьня ведаў членаў партыі з таварнага фэтышызму (сьмех).

Ня буду падрабязна гаварыць аб тых патрабаваньнях у адносінах паліт да члена ці кандыдата партыі. Ніль члену партыі патрабаваньне, каб ён ведаў тэорыю імпэрыялізму, каб ён зрабіў даклад аб сусьветнай гаспадарцы мог-бы зрабіць, скажам, слухач КПК сусьветнай гаспадаркі. Але член партыі павінен разумець, што такое капіталізм і чаму ён павінен нямінучча загінуць. Бо наша-ж вера ў сацыялізм адрозьніваецца ад рэлігійнай веры іменна тым, што наша вера навуковая, што яна грунтуецца на нашых ведах. Мы верым ў сацыялізм не таму, што жадаем, а верым таму, што мы бачым, на аснове навуковага марксыцка-ленінскага аналізу, нямінучасьць пагібелі капіталізму нямінучасьць перамогі сацыялізму, а нямінучасьць пагібелі капіталізму ў сваю чаргу трэба разумець не для таго каб проста ведаць, задаволіць сваю цікаваасьць, а для таго, каб быць больш узброеным, больш падкаваным у барацьбе з капіталістамі, у барацьбе з тымі, хто фактычна дапамагае капіталізму і падтрымлівае яго.

Ці возьмем другое пытаньне. Вам знаёмы спрачкі апазыцыянэраў з партыяй аб магчымасьці перамогі сацыялізму ў адзінай краіне, канкрэтна ў нашай краіне. Зразумела, што тут большасьць пралетарыяў, якія нават ня вельмі разьбіраюцца ў тэорыі, адразу адчула, што ў самой пастаноўцы пытаньня апазыцыянэрамі аб немагчымасьці пабудовы сацыялізму ў нашай краіне заключаецца фальш, адрадніцтва. Па-просту кожны сумленны пралетары думаў так: «Калі нельга пабудаваць сацыялізм у нашай краіне, дык на што-ж было і агарод гарадзіць, на што-ж было Кастрычніцкую рэвалюцыю рабіць».

Аднак, для таго, каб быць як сьлед падкаваным для выкрыцьця буржуазна-трацкісцкага адмаўленьня магчымасьці пабудовы сацыялізму у адной краіне, неабходна хоць у асноўным ведаць, што адмаўленьне асноўнага тэарытычнага палажэньня аб магчымасьці перамогі сацыялізму ў адзінай краіне азначала-б поўнае скочваньне на буржуазна-меншавіцкія пазыцыі II Інтэрнацыяналу, азначала-б адмаўленьне ад заваяваньняў Кастрычніка і зварот да капіталізму. Патрабавалася выключная тэарытычная правэрлівасьць і настойлівасьць тав. Сталіна для таго, каб адстаяць вучэньне Леніна.

Для таго, каб член партыі быў устойлівым (а быць устойлівым — гэта азначае не пасаваць перад труднасьцямі), здолець ісьці супроць цячэньня, здолець весьці за сабой астатніх, для гэтага мала проста жадаць быць устойлівым,

т. т. РЫСКІН А. Б., ЖАБРОЎСКІ В. Ю., КАВАЛЬЧУК З. З., БАЛЦІН А. Я., ЖУКОВІЧ І. Ф., ЛЯЎКОЎ М. А., ТУРЛАЙ А. А., ПЯТРУКОВІЧ В. Д., ЭЛКСНЭ

ПРАЦЯГ ПРАМОВЫ тав. КАГАНОВІЧА

НАША ПАРТЫЯ НЕПРЫМІРЫМА У АДНОСІНАХ ДА АДСТУПАЮЧЫХ АД ТЭАРЫТЫЧНЫХ АСНОЎ І ПАЛІТЫКІ ПАРТЫІ

Чаму наша партыя ня церпіць фракцыйнасьці ў сваіх радох? Апартуністы ваўсёды, пачынаючы ад меншавікоў і канчаючы ўнутрыпартыйнымі апазыцыянтамі, высоўвалі лёзунг «жыві і даць даваць другім», інакш кажучы, дапускай разгалосіцу, шматцэнтроўе партыі. Гэты свой цэнтр погляду яны ня ўгрунтоўвалі карысьцю для самой партыі, бо, бачыце, «з розных думак нараджаецца ісьціна».

Для таго, каб член партыі змог усвядоміць і цьвёрда даць адпор палобным меркаваньням, ён павінен разумець прыроду нашай партыі. Ён павінен разумець, што калі разгалосіца, розанабой, недысцыплінаванасьць, фракцыйнасьць і дапускаюцца ў партыях дробна-буржуазных, у партыях, галоўным ідэалам якіх зьяўляецца атрыманьне чым найбольш месц у парляманце, быць падталоскам, «прыстойнай апазыцыяй» буржуазнай дыктатуры,—дык наша партыя, партыя, якая арганізуе вялікую рэвалюцыйную армію, якая вядзе яе ў рашучы бой за сацыялізм, за камунізм, партыя дыктатуры пралетарыяту, не можа дапускаць рознабою ў сваім асяродзьдзі, фракцый, груповак, наша партыя арганізуе свае сілы на аснове маналітнасьці. Партыя ў сваіх рашэньнях вуснамі тав. Сталіна на раз падкрэсьлівала неабходнасьць усямернага разьвіцьця самакрытыкі, усямернага разьвіцьця ўнутрыпартыйнай дэмакратыі, разьвіцьця самадзейнасьці і ініцыятывы членаў партыі. Самачыстка ёсьць выражэньне самакрытыкі.

За апошнія гады самакрытыка ў партыі і рабочай клясе разгарнулася як ніколі. На аснове росту самадзейнасьці, ініцыятывы членаў партыі, разьвіцьця сацыялістычнага спаборніцтва, актыўнасьці моладзі партыя падняла новыя масы працоўных да актыўнага ўдзелу ў вялікім будаўніцтве сацыялізму. Наша самакрытыка, наша ўнутрыпартыйная дэмакратыя накіравана супроць рэвізіяністаў, супроць апартуністаў, за ўмацаваньне партыйнай дысцыпліны, за ўмацаваньне партыйных радоў, за мабілізацыю ўсіх сіл на пасьпяховае прасоўваньне наперад, на пасьпяховую барацьбу за поўную перамогу сацыялізму ў нашай краіне і за усім сьвеце (аплёдысмэнты).

Апазыцыянэры розных масьцей палохалі расколам партыі. Ня толькі раскол, але поўны развал партыі быў-бы, калі-б партыя паддалася настроям гэтых нікчэмных дэзэртыраў і здраднікаў. Іменна таму, што мы бязьлітасна выганялі апартуністаў, фракцыянэраў з нашых радоў, **бальшавіцкая партыя зараз—у 1933 г. як ніколі мацутна і адзіна (бурныя аплёдысмэнты).**

Наша партыя зараз узброена больш чым калі-б там ні было для цьвёрдага і няўхільнага руху наперад. У рэзультаце перамог першай пяцігодкі мы маем усе магчымасьці для таго, каб у найкарацейшы тэрмін падняць нашу краіну на належную вышыню. У асаблівасьці гэта адносіцца да сельскай гаспадаркі, дзе за апошні час дзякуючы выключнай увазе, клопатам і практычнай арганізацыі справы з боку партыі і ў першую чаргу з боку тав. Сталіна, мы маем ужо сур'ёзны пералом. Труднасьці там яшчэ значныя, аднак, дзякуючы систематычнаму павялічэньню тэхнічнай узброенасьці і паляпшэньню арганізацыі справы, дзякуючы пасылцы тысяч новых арганізатараў на вёску, мы ўжо бачым, як сяўба ў гэтым годзе ідзе лепш і значна больш арганізавана, чым у мінулым годзе. У нас ёсьць усе магчымасьці, каб правесьці праполачную, уборачную і збожжазагатоўчую кампаніі лепш, чым у мінулыя гады. Усё залежыць ад нас саміх, ад нашай работы, ад нашага ўменьня. І мы ўпэўнены, што партыя і масы, якія ідуць за ёю, падымуць на яшчэ большую вышыню нашу сельскую гаспадарку (аплёдысмэнты). Для гэтага важна яшчэ больш палепшыць работу партыі, ачысьціць яе рады ад нягодных элемэнтаў. Чыстка павінна падняць ня толькі кожнага члена партыі ў паасобку, а павінна падняць работу ўсіх партыйных арганізацый і зьнішчыць недахопы, якія ёсьць у іх.

Наша маскоўская арганізацыя дабілася значных посьпехаў за мінулыя гады. Аднак, недахопы, якія ёсьць у рабоце партыйных арганізацый усяго Саюзу, ёсьць і ў нас у Маскве. Задача наша заключаецца ў тым, каб у рэзультаце чысткі падняць рботу нашай сталічнай партыйнай арганізацыі на яшчэ больш высокі ўзровень.

Я ўпэўнен у тым, што маскоўская арганізацыя бальшавікоў, усе бальшавікі Маскоўскай вобласьці, як і ўся на ша партыя, пакажа ўзоры ў порыве чысткі, пакажа, што яна ўмее самачышчацца і адначасна падымаць якасьць сваёй работы (аплёдысмэнты).

Чыстка нашай партыі павінна яшчэ больш умацаваць, яшчэ больш падняць, яшчэ больш згуртаваць нашу шматмільённую слаўную партыю і мільённыя масы працоўных вакол лепшага ЦК, вакол забясьпечыўшага шы перамогі вялікага правадыра, каб ты і рабочай клясы тав. Сталіна (шматлікія аплёдысмэнты).

Чыстка нашай партыі яшчэ і яшчэ раз пакажа і ворагам і прыяцелям, што наша партыя не баіцца перашкод перад рухам рабочай клясы наперад да сусьветнай пралетарскай рэвалюцыі, да поўнай перамогі сацыялізму. (Бурныя аплёдысмэнты, якія пераходзяць у авацыю).

ПРА СКЛАД ГАРАДЗКІХ І РАЁННЫХ КАМІСІЯ

Пастанова рэспубліканскай камісіі па чыстцы КП(б)Б

Назначыць гарадзкія і раённыя камісіі па чыстцы па Менску, Віцебску, Магілеве, Езбруйску, Воршы, Барысаве, Рэчыцы, Мазыры і Полацку ў складзе наступных таварышоў:

МЕНСК:

Старшыня — РЫСКІН А. Б., член партыі з 1916 году, сакратар ЦК КП(б) Б.

Члены: ХАДАСЭВІЧ П. І. — член КП(б)Б з 1921 году, член ЦКК, старшыня менскай гарКК.

СУХАНАВА О. Ф. — член партыі з 1921 году, сакратар парткалегіі ЦК К КП(б)Б.

ШКІРЫЧ Н. Р. — член партыі з 1918 году, член ЦКК УсеКП(б) і ЦКК КП(б)Б, рабочы заводу «Бальшавік».

ВІЦЕБСК:

Старшыня ЖАБРОЎСКІ В. Ю. — член партыі з 1917 году, сакратар ЦК КП(б)Б.

Члены: ПАСЮКЕВІЧ П. І. — член партыі з 1919 году, член парткалегіі ЦКК КП(б)Б.

КІРЫЛАЎ — член партыі з 1919 году, парторг Віцебскага вузла.

ГОМЕЛЬ:

Старшыня — КАВАЛЬЧУК З. З. — член партыі з 1918 году, член бюро ЦК КП(б)Б.

Члены: СЬВЯРДЛОВА М. Р. — член партыі з 1907 году, член парткалегіі ЦКК КП(б)Б.

РУБІНАЎ — член партыі з 1911 году, інструктар ЦК КП(б)Б.

МАГІЛЁЎ:

Старшыня — БАЛЦІН А. Я. — член партыі з 1909 году, член ЦК КП(б) Б.

Члены: ОФЭНГЕЙМ — член партыі з 1920 году, загадчык аргаддзелам Гомельскага гарпрафсавету.

ГЕТНЭР — член партыі з 1904 году, член ЦКК КП(б)Б, старшыня Магілёўскай РКК.

БАБРУЙСК:

Старшыня — ЖУКОВІЧ І. Ф. — член партыі з 1918 году, член ЦК КП(б)Б.

Члены: АНДРЭЙЧЫКАВА К. Ф. — член партыі з 1925 году, загадчык жансэктарам агітмасавага аддзелу ЦК КП(б)Б.

ХАСКІН С. Б.— член партыі з 1919 году, член ЦКК КП(б)Б, старшыня райКК.

ВОРША:

Старшыня — ТУРЛАЙ А. А — член партыі з 1918 году, член ЦКК КП(б) Б, намесьнік наркома РСІ БССР.

Члены: ЛІЎШЫЦ Е. Б. — член партыі з 1924 году, інструктар ЦК КП(б) Б.

ДЗЯТЛОЎ Г. Х. — член партыі з 1918 году, старшыня Аршанскай райКК.

БАРЫСАЎ:

Старшыня — ПЯТРУКОВІЧ В. Д. — член партыі з 1918 году, начальнік палітаддзелу Галоўміліцыі.

Члены: ГОЛЬДМАН А. Э. — член партыі з 1922 году, член ЦКК КП(б)Б, рабочы друкарні імя Сталіна.

СТАШКЕВІЧ — член партыі з 1924 году, член ЦКК КП(б)Б, машыніст Барысаўскай ЦЭС.

РЭЧЫЦА:

Старшыня — БЕЛЕНЬКІ З. Г. — член партыі з 1916 году, член ЦКК КП б)Б, старшыня ЦП саюзу шэйнікаў.

Члены: СКАЎРОНЕК К. Т. — член партыі з 1905 году, член ЦКК КП(б)Б.

МАЛІНІН Н. Я. — член партыі з 1919 году, старшыня Рэчыцкай райКК.

МАЗЫР:

Старшыня — ЛЯЎКОЎ М. А. — член партыі з 1918 году, член бюро ЦК КП(б)Б.

Члены: БІГЕ — член партыі з 1912 году, член ЦКК КП(б)Б.

ПІШЧЫКАВА С. С. — член партыі з 1919 году, член ЦКК, старшыня Мазырскай райКК.

ПОЛАЦАК:

Старшыня — ЭЛКСНЭ — член партыі з 1918 году, начальнік аператыўнага сэктару Віцебскай гарміліцыі.

Члены: БЭРЗІН — член партыі з 1919 году, член ЦК КП(б)Б, начальнік палітаддзелу Полацкай МТС.

МУРЗІЧ Н. В.— член партыі з 1919 году, старшыня Полацкай райКК.

РЭСПУБЛІКАНСКАЯ КАМІСІЯ ПА ЧЫСТЦЫ КП(б)Б.

Ад Цэнтральнай камісіі УсеКП(б) па чыстцы

Цэнтральная камісія УсеКП(б) па чыстцы зьмяшчаецца у будынку ЦКК УсеКП(б)—НК РСІ СССР, МАСКВА, ІЛЬІНКА, ДОМ № 1, 3-І ПАВЕРХ, ПА ПАЧАЛІ [illegible] тэлефоны: гарадзкі — [illegible] дзір Якаўлеў [illegible], дадатковы 67. каб расставіць ла[illegible] ў калгасах Расіі аб чыстцы партыі просьба накіроўваць па ўказаным адрасе на імя сакратарыяту Цэнтральнай Камісіі УсеКП(б) па чыстцы.

ЦЭНТРАЛЬН. КАМІС. УсеКП(б) ПА ЧЫСТЦЫ.

(БЕЛТА).

Члены Менскай гарадзкой камісіі па чыстцы т.т.: ШКІРЫЧ Н. Р., ХАДАСЭВІЧ П. І., СУХАНАВА О. Ф.

ПОЛІВА—ВАЖНЕЙШЫ ЭТАП У БАРАЦЬБЕ ЗА УРАДЖАЙ

Веснавая сяўба зьяўляецца толькі першым этапам у барацьбе за ўраджай. Зараз задача заключаецца ў тым, каб завяршыўшы поўнасьцю сяўбу яравых, пераключыць усе сілы на наступныя этапы барацьбы за ўраджай—свячасовы ўзлым папару і высокаякасную пасьляпасеўную апрацоўку глебы, падрыхтоўку да ўборкі і абмалоту.

Надыходзячы зараз этап сельска-гаспадарчых работ зьяўляецца найбольш складаным, бо разам з узьняцьцем папару трэба праводзіць поліва, уборку сенажацяй. Гэта патрабуе прыцягненьня дадатковай рабочай сілы, усёй вольнай рабочай сілы, якая толькі ёсьць у саўгасе і калгасе.

Зусім зразумела, што за свячасовае і добраякаснае ўзьняцьце папару і правядзеньне поліва палкам нясе адказнасьць пастаянная вытворчая калгасная брыгада. Але гэтыя работы трэба правесьці ў максымальна ўпчыльненыя тэрміны. Таму на дапамогу брыгадам трэба мабілізаваць усю рабочую сілу калгасаў, у першую чаргу, жанчын, старых і падросткаў.

Перад усёй партарганізацыяй зараз паўстае задача—шырока растлумачыць работніцам саўгасаў, калгасьніцам, беднячкам і сераднячкам—аднаасобніпам значэньне поліва для ўзьняцьця ўраджайнасьці.

Сёлета мы ўпяршыню ў БССР праводзім у шырокіх маштабах поліва каласавых культур. Гэта новая для нашых калгасаў справа. Яна базумоўна сустрэне коснасьць і кансэрватызм з боку паасобных кіраўнікоў калгасаў. Кулацтва і яго агентура будуць імкнуцца дыскрэдытаваць гэта мерапрыемства вызначанае партыяй і ўрадам. Усякія спробы дэзарганізаваць праполачныя работы павінны сустрэць жорсткі адпор.

Калгасьніцы-ударніцы павінны стаць перадавікамі поліва, ініцыятарамі сацыялістычнага спаборніцтва і ўдарніцтва на праполачных работах.

Дэлегаткі ўсебеларускага зьезду калгасьнікаў-ударнікаў, якія ўзялі на сябе пачэсны абавязак дабіцца высокай ураджайнасьці і добрай якасьці ільну ў БССР, павінны зараз на справе выканаць сваё абяцаньне, устанавіўшы кантроль за свячасовым і добраякасным правядзеньнем поліва і ўборкі ільну ў калгасах. У кожным зьвяне, у кожнай брыгадзе—выдучыць кантралёраў за ходам поліва з актыву калгасьніц-ударніц.

Масавая палітычна-выхаваўчая работа сярод работніц саўгасаў і калгасьніц павінна быць замацавана выразнай арганізацыяй працы і правільнай расстаноўкай усіх наяўных сіл на полі.

Для забесьпячэньня стопроцантнага выхаду жанчын на работу ў часе поліва і ўборкі мы павінны дабіцца, каб у бліжэйшыя дні былі адкрыты вызначаныя плянам дзіцячыя ясьлі і пляцоўкі, шырока разгорнута грамадзкае харчаваньне.

Пакуль на гэтым вучастку справа стаіць вельмі дрэнна. Замест патрэбных 4.500 ясьляй і 3.500 дзіцячых пляцовак адкрыта ўсяго 2.500 ясьляй і 1.700 пляцовак. Асабліва дрэнная справа з арганізацыяй дзіцячых устаноў у ільнаводчых раёнах, дзе больш за ўсё будзе атчувацца патрэба ў жаночай працы. Напрыклад, у Бешанковіцкім раёне замест 72 ясьляй адкрыта ўсяго 6, у Касьцюковіцкім замест 150 ясьляй — адкрыта 28, у Асьвейскім адкрыты ўсяго адны ясьлі. Гэта сьведчыць аб тым, што раённыя арганізацыі, многія нашы калгасы яшчэ не пазбавіліся ад старой шкоднай традыцыі рабіць перадышку пасьля сяўбы, самасуцэльнацца аж да самай уборкі.

Раённыя арганізацыі, і ў першую чаргу органы аховы здароўя, павінны дабіцца ўзорнага санітарнага становішча працуючых дзіцячых устаноў, добрага мэдычнага абслугоўваньня дзяцей.

Ня менш важнай задачай у часе поліва зьяўляецца барацьба з прагуламі і спазьненьнямі на работу. У мінулым годзе мы мелі нямала фактаў, калі адсталая частка калгасьніц і жонак рабочых саўгасаў пад уплывам кулацкай агітацыі ня выходзіла на поліва, або, занёсшы дзіця ў ясьлі, ішла па ягады, на рынак.

Усякім спробам парушыць працоўную дысцыпліну, дэзарганізаваць работы на поліве трэба даць зьнішчальны адпор.

Пастаўленая тав. Сталіным задача арабіць усіх калгасьнікаў заможнымі патрабуе зараз ад кожнай калгасьніцы напружанай ударнай работы на поліве і ўборцы, каб дабіцца высокага ўраджаю сацыялістычных палёў, каб пад кіраўніцтвам партыі і яе Цэнтральнага Камітэту на чале з тав. Сталіным забясьпечыць далейшае арганізацыйна-гаспадарчае і палітычнае ўмацаваньне калгасаў.

АНДРЭЙЧЫКАВА.

УЗЬНЯЦЬ НА ВЫШЭЙШУЮ СТУПЕНЬ БАЛЬШАВІЗАВАНЬНЕ ПАРТЫЙНЫХ РАДОЎ

Выступленьне чл. Рэспубліканскай камісіі па чыстцы КП(б)Б тав. САХАРАВАЙ на ўсебеларускім сходзе партактыву

Таварышы! Чыстка нашай партыі за раз азначае ня толькі праверку ў паасобку кожнага камуніста, але таксама

У чыстцы правяраецца работа ўсёй арганізацыі

Чыстка асабліваю ўвагу павінна зьвярнуць на работу ячэйкі ў цэлым на фабрыках, ва ўстановах, у калгасах. Яні ўплыў мае партыйная ячэйка на ход вытворчасьці, як яна вядзе за сабой масу і арганізуе сацыпаборніцтва і ўдарніцтва, на барацьбу за лепшую якасьць работы, барацьбу за сяўбу, за падрыхтоўку ўборкі ўраджаю; у савецкіх ячэйках праверыць, як вядзецца барацьба з бюракратызмам, стан работы апарату, стан кіраўніцтва і барацьба за працоўную дысцыпліну.

За перавод з членаў партыі ў кандыдаты і спачуваючыя адказваюць і партыйныя камітэты. Слабая палітвучоба, прапагандысты ня вучэць маладых членаў партыі авалодваць кнігай, партыйныя камітэты не правяраюць партвучобу ў працэсе выкладаньня, ня ведаюць, як усвойваецца імі партвучоба. Сакратары парткамітэтаў, агітпропы і загадчыкі аргаддзелемі рэдка калі заглядаюць на фабрыкі, заводы і калгасы на-бальшавіцку праглядзець, праверыць і пракантраляваць адну з асноўных галін работы нашай партыі, як ідзе камуністычнае бальшавіцкае выхаваньне мас.

Партыйная вучоба часамі ў нас яе вядзецца вельмі фармальна. Нашы прапагандысты замест таго, каб проста і зразумела растлумачыць гісторыю партыі, яе барацьбу на працягу дзесятнаў год, здолець навучыць чытаць кнігу, абмяркоўваючыя чытаньнем, часамі зусім незразумелых лекцый. Як, напрыклад, адзін са старых рабочых у нас, у Маскве, удзельнік рэвалюцыі 1905 году, у кнігу, [illegible] ...—вы-

праверку ячэек і партыйных камітэтаў.

Гэта чыстка патрабуе асабліва ад членаў партыі пэўнага мінімуму палітычна-тэарытычных ведаў, ведаў гісторыі партыі, пройдзенага ёю шляху ў барацьбе за яе генэральную лінію, з усякімі ўхіламі і рознавіднасьцю апартунізму.

Трэба, каб кожны член партыі і кандыдат зьяўляўся перадавіком і ўмеў растлумачваць масам значэньне нашага сацыялістычнага будаўніцтва і ролю партыі ў гэтай справе, як перадавога ваяра гарду. А пры тым становішчы, калі ён сам палітычна не падкован, калі ён ня ведае элемэнтарна гісторыі партыі, яе праграмы і статуту, ён ня можа весьці за сабой масы. Таму асабліваецца денай чысткі зьяўляецца тое, што тыя таварышы, якія і дакажуць сваю адданасьць партыі ў справе на вытворчасьці, у калгасах, але палітычна няпісьменны, будуць пераводзіцца з членаў партыі ў кандыдаты і ў спачуваючыя. Гэта не азначае, што партыя выганяе іх са сваіх радоў, а, наадварот, дае магчымасьць падказваць сябе ў партыйных адносінах, стаць больш пісьменнымі і прыйсьці зноў у яе рады.

Бальшавізм—выкаваўся і згуртаваўся ў барацьбе на два фронты—за генэральную лінію нашай партыі

Чыстка беларускай арганізацыі павінна ўзьняць на вышэйшую ступень бальшавізаваньне партыйных радоў, бальшавізаваць таксама і ў паасобку кожнага члена партыі. На кожнай чыстцы ў нас пытаюць праяўляемых: «Чаму мы называемся бальшавікамі». Адказвае хто правільна, а хто і не, што «на другім зьезьдзе партыі мы (разумеецца Ленін і яго прыхільнікі) атрымалі большасьць па пытаньні складу рэдакцыі «Искры», хто быстра, гаворыць, што «мы атрымалі большасьць па першым параграфе статуту нашай партыі». Абмяркоўваецца такімі «ведамі» і такімі растлумачэньнямі членам партыі аб бальшавіках і аб бальшавізьме зьяўляецца крайнім спрашчэньнем.

Бальшавізм, як палітычная плынь і тэарытычная мысьль, вырас і выкаваўся, загартаваўся ў барацьбе на два фронты—за генэральную лінію нашай партыі на працягу дзесятнаў год. Ідэйным натхніцелем і тэарэтыкам нашай партыі Леніным і яго блізкім паплечнікам т. Сталіным у гады падпольля даваўся самы рашучы адпор усім апартуністычным рознавіднасьцям і плынням у партыі. Узяць больш адданую эпоху—канец 80-х і пачатак 90-х гадоў на зары разьвіцьця рабочага руху, Ленін у барацьбе з эканамізмам, легальным марксызмам, з усёй рашучасьцю паставіў пытаньне аб гегемоніі пралетарыяту ў рэвалюцыі. Больш блізкая нам эпоха пасьля паражэньня 1905 году, калі многія, на вершчы ў пралетарскую рэвалюцыю цягнулі рабочую клясу толькі да легальных экамічных форм барацьбы, Ленін і бальшавікі з усёй бязьлітасьнасьцю змагаліся ў гэту эпоху на два фронты як з правым ліквідатарскім, пашоўшымі на службу капіталізму, і з «левымі» сярод бальшавікоў, так званымі байкотыстамі, адзавістамі, якія адмаўляліся ўдзел у дзяржаўнай думе і адмаўляліся выкарыстаньне наогул легальных форм у рабоце партыі.

Леніна і яго прыхільнікаў ня раз абвінавачвалі ў раскольніцтве, але ён

правяраюць пры прыёме членскіх узносаў, чаму ня ўсе члены партыі заплацілі членскія ўзносы. Таму атрымліваецца, што з камуністаў свячасова членскіх узносаў не спагняюць, у партыйную работу ня ўцягваюць і таму яны ператвараюцца ў балляст для партыі.

Пры чыстцы да такіх таварышоў мы павінны падыходзіць у кожным асобным выпадку, праглядаючы ня толькі гэтыя памылкі, але і тое, як ён сябе зарэкамендаваў як член партыі на вытворчасьці, як ён аддана працуе ў сацыялістычным спаборніцтве і ўдарніцтве, як ён арганізуе і мабілізуе брыгады на пасеў у калгасах і якая яго авангардная роля на тым вучастку работы, дзе ён знаходзіцца.

адмітаў усю гэту абывательскую, мяшчанскую гніль.

Наша партыя бальшавікоў у гэтай прынцыповай тэарытычнай барацьбе выкавала ў сабе бальшавіцкую непрымірымасьць з усякімі ўхіламі ад яе генэральнай лініі, наша партыя выхавала і выкавала ў сабе сьвядомую, жалезную дысцыпліну, якая мяжуецца з ваенай дысцыплінай. Наша партыя выхавала ў сабе і ў рабочай клясе бязьмежную адданасьць справе вызваленьня рабочай клясы і бяднейшага сялянства ад ярма капіталістаў і памешчыкаў. Увесь гэты пройдзены шлях партыяй у нелегальных умовах забясьпечыў нам перамогу ў Кастрычніку 1917 году. Бальшавізм, як мы бачым цяпер, зьяўляўся і зьяўляецца ня толькі нацыянальным, але ён зьяўляецца інтэрнацыянальным рухам. Брацкія нам камуністычныя партыі вядуць таксама барацьбу з усімі тымі, якія ўхіляюцца ад генэральнай лініі партыі, напрыклад, узяць групу Брандлера ў германскай камуністычнай партыі (правыя) і ў радзе іншых.

«Без рэвалюцыйнай тэорыі ня можа быць рэвалюцыйнай практыкі»—так вучыў нас Ленін. І гэтым яго вучэньнем мы павінны праслінуцца самі і навучыць гэтаму новых членаў партыі, якія ўпіліся да нас.

Тав. Сталін—лепшы пасьлядоўца і паплечнік Леніна—як ніхто вучыць нас спалучаць у штодзённай рабоце тэорыю з практыкай. У барацьбе з троцкізмам, з правымі ён вучыў партыю змагацца за яе генэральную лінію. Ён, як ніхто, бараніў вучэньне Леніна і праводзіць яго ў жыцьцё ў пабудове сацыялізму ў адной краіне,—індустрыялізацыя нашай краіны і калектывізацыя сельскай гаспадаркі. Тав. Сталін унёс каштоўнейшы ўклад у нашу партыйную тэарытычную літаратуру. Але хіба мы навучылі па-сапраўднаму маладых членаў партыі вывучаць гэтыя працы, якія асьвятляюць шлях нашага будаўніцтва і даюць шырокія пэрспэктывы ў будучым.

Бальшавізаваць партыйныя радоў, бальшавізаваць таксама і ў паасобку кожнага члена партыі.

Бальшавізм, як палітычная плынь і тэарытычная мысьль, вырас і выкаваўся, загартаваўся ў барацьбе на два фронты—за генэральную лінію нашай партыі на працягу дзесятнаў год. Ідэйным натхніцелем і тэарэтыкам нашай партыі Леніным і яго блізкім паплечнікам т. Сталіным у гады падпольля даваўся самы рашучы адпор усім апартуністычным рознавідносьцям і плынням у партыі. Узяць больш адданую эпоху—канец 80-х і пачатак 90-х гадоў на зары разьвіцьця рабочага руху, Ленін у барацьбе з эканамізмам, легальным марксызмам, з усёй рашучасьцю паставіў пытаньне аб гегемоніі пралетарыяту ў рэвалюцыі. Больш блізкая нам эпоха пасьля паражэньня 1905 году, калі многія, на вершчы ў пралетарскую рэвалюцыю цягнулі рабочую клясу толькі да легальных эканамічных форм барацьбы, Ленін і бальшавікі з усёй бязьлітасьнасьцю змагаліся ў гэту эпоху на два фронты як з правым ліквідатарскім, пашоўшымі на службу капіталізму, і з «левымі» сярод бальшавікоў, так званымі байкотыстамі, адзавістамі, якія адмаўляліся ўдзел у дзяржаўнай думе і адмаўляліся выкарыстаньне наогул легальных форм у рабоце партыі.

Леніна і яго прыхільнікаў ня раз абвінавачвалі ў раскольніцтве, але ён

Не на словах, а на справе абараняць генэральную лінію партыі—абавязак кожнага бальшавіка

Пры чыстцы партыі мы павінны праверыць камуністаў, каб яны не на словах, а на справе абаранялі генэральную лінію партыі, ператвараілі ў жыцьцё пастановы партыі. І мы павінны з усёй рашучасьцю выганяць тых, якія зьяўляюцца двурушнікамі ў нашай партыі, бапбочуць аб абароне генэральнай лініі партыі, а на самой справе зьяўляюцца яе падрыўнікамі. Абавязкам кожнага члена партыі зьяўляецца—выяўляць такіх і з усёй рашучасьцю выганяць з радоў нашай партыі. Мы таксама з усёй рашучасьцю павінны выганяць з нашай партыі ўсіх, што прымазаліся, увайшлі ў партыю для таго, каб асабіста пажыць для сябе, за ле кошт, усіх кар'ерыстаў, усіх, што абюракраціліся і адарваліся ад мас.

У сельскіх ячэйках чыстка павінна ўзьняць калгасьнікаў на бальшавіцкае ўмацаваньне калгасаў растлумачэньнем і давядзеньнем кожнаму калгасьніку тых задач, якія стаяць перад калгаснай масай. Пры чыстцы калгасных ячэек павінна быць прыцягнута шырокая калгасная беспартыйная маса на чыстку партыі. Трэба, каб камісіі па чыстцы шырока азнаёмілі калгасьнікаў з прамовай тав. Сталіна, зробленай на зьезьдзе калгасьнікаў-ударнікаў у Маскве, дзе гаворыцца, што «кожны калгасьнік павінен стаць заможным». Такова мэта, паставленая партыяй і т. Сталіным у якасьці бліжэйшай задачы ў другой пяцігодцы ў разьвіцьці калгасаў.

Мы павінны расказаць калгасьнікам аб вялізарных нашых дасягненьнях. Калі, напрыклад, узяць да рэвалюцыі, калі ў сельскай гаспадарцы адной са зброй зьяўляліся толькі саха і плуг, дык цяпер мы маем трактары, вытворчасьць камбайнаў і розных складаных сельска-гаспадарчых машын, па якіх мы займаем першае месца ў сьвеце. Трэба ў зразумелай форме растлумачыць, куды партыя вядзе калгасы, якія ў далёкым пэрспэктывы яна перад імі ставіць. Узьняцьце калгаснай партыйнай масы да высокага палітычнага ўзроўню, а таксама і беспартыйных, арыентаваючы шырока іх да чысткі—зьяўляецца асноўнай і галавой задачай у часе чысткі сельскіх ячэек.

Ленінская нацпалітыка—сьцяг барацьбы з калёнізатарамі ўсяго сьвету

Асабліва вялікім пытаньнем для Беларусі зьяўляецца пытаньне нацыянальнае. Я думаю, што асобныя партарганізацыі ў Беларусі яшчэ недаволі ўсьвядомілі сабе, якое мае вялізарнае значэньне наша нацыянальная палітыка, што праводзіцца нашай партыяй нагогул і, у прыватнасьці, яе значэньне для беларускай арганізацыі.

Таварышы, нацыянальная палітыка, якая праводзіцца нашай партыяй, узьняла на барацьбу вялізарныя масы прыгнечаных нацыянальнасьцяй калёніяльных народаў Індыі, Афрыкі і ўсіх без выключэньня краін Усходу. Праводзімая нацыянальная палітыка нашай партыяй і Савецкім саюзам зьяўляецца для іх сьцягам барацьбы з прыгнятальнікамі працоўных мас капіталістычных краін, калёнізатарамі народаў Усходу. Гэта вялізарнае значэньне нашай нацыянальнай палітыкі, як партыі Камуністычнага Інтэрнацыяналу, павінен ведаць кожны член партыі. У нас часамі нацыянальную палітыку зводзяць да нацыяналістычных дробных груповак, беспрынцыпных склок на гэтай глебе, абасобленасьці, нацыянальнай абмежаванасьці.

Я памятаю такі факт. У 1924 годзе пры правядзеньні чысткі тут, у вас, у беларускай арганізацыі, я разглядала апэляцыю і пацьвердзіла выключэньне аднаго былога камуніста з партыі за тое, што ён упарта бараніў навучаньне ў школах выключна толькі на ідышскай мове. Ніякай іншай мовы ў выкладаньне ён ня ўводзіў. Гэта зьяўляецца самым заядлым шавінізмам, гэта значыць выхоўваць моладзь так, каб яна не магла выехаць далей свайго гораду, або раёну, бо яна ніякай мовы, апрача сваёй роднай, ня ведае. Хіба на цыянальная палітыка зводзіцца да таго, каб толькі абмяжоўвацца вывучэньнем сваёй роднай мовы. Цяпер, як ніколі, даступней, чым гэта было ў царскі час, вывучэньне раду моваў, як, дапусьцім, яўрэямі беларускай і нашай, рот, вывучэньне замежных моваў, а таксама моваў сваёй упаснай дзяржавы—Савецкага саюзу. Мы і зараз яшчэ можам сустрэць пры чыстцы партыі такіх абмежаваных мяшчан, аб якіх я толькі што сказала, якія нічога агульнага ня маюць з камунізмам і інтэрнацыяналізмам, што яны ўсю нацыянальную палітыку бачаць толькі ў абмежаванасьці адной мовай сярод свайго народу.

З нацыянальнай абмежаванасьцю мы павінны весьці самую рашучую барацьбу. Молодзь не дарэ нам, калі мы, як партыя камуністаў, інтэрнацыяналіста, паставім яе ў такія рамкі, калі яна ня зможа нікуды, з-за наведаньня мовы, сунуцца са свайго мястэчка. Чыстка партыі таксама павінна весьці барацьбу з праяўленьнямі ўсякага роду шавінізмаў і асабліва вялікадзяржаўнага шавінізму.

ЦКК Беларусі нядаўна разглядала такі факт: са Смаленску ў БССР была прыслана скончыўшая рабфак таварышка для чытаньня лекцый па матэматыцы. Гэты таварыш не беларуска, а другой нацыянальнасьці і да чытаньня лекцый у беларускай школе яе не дапусьцілі. І толькі дзякуючы ўмяшаньню ЦКК яна была прынята на работу. І ўсё-ж такі, пры першым зручным, знойдзеным для сябе выпадку, яе звольнілі. Гэта ёсьць не нацыянальная палітыка, а ёсьць скажэньне нацыянальнай палітыкі.

Калі мы пры чыстцы партыі будзем сустракаць такіх камуністаў, яны базумоўна будуць адказваць за такую абмежаванасьць у галіне праваядзеньня нацыянальнай палітыкі.

Выгнаць з партыі чужых, прымазаўшыхся элемэнтаў

наватараў, без недарэчнай суматохі, бесталачы, марнай мітусьлівасьці, бяз спроб асобных «правадыроў» брацца за 20 спраў і ні адной не даводзіць да канца», — пісаў Ленін у «Чарговых задачах савецкай улады» ў 1918 годзе.

Вось усіх гэтых, што прысмакталіся, чужых, прапезшых у рады нашай партыі, мы павінны ўскрываць і бязьлітасна выганяць з нашых радоў.

Тав. АНЦІПАЎ у сваім дакладзе ўказаў на тыя вялізарныя задачы, якія стаяць перад беларускай арганізацыяй. Дадаю яшчэ тое, што чыстка павінна бальшавізаваць арганізацыю. Тут, як нідзе, ёсьць шмат выхадцаў з іншых партый. І таму пытаньне бальшавізацыі партыі — як арганізацый, так і членаў партыі — стаіць у асноўнае данай чысткі.

Я думаю, што ўсебеларускі актыў, а таксама і раённыя парткамітэты і ячэйкі іменна паставяць сваёй задачай, каб пасьля чысткі выйсьці больш моцнымі, больш таварыцкіма падкаванымі на далейшае будаўніцтва, яшчэ больш згуртаванымі вакол УсеКП(б), вакол КП(б)Б на чале з правадыром нашай партыі тав. СТАЛІНЫМ. (Бурныя воскі).

Новае адтэрмінаваньне канфэрэнцыі па раззбраеньні

ЖЭНЭВА, 2 (Белта). Бюро канфэрэнцыі па раззбраеньні на сакрэтным пасяджэньні парашыла адтэрмінаваць работы канфэрэнцыі да 27 чэрвеня і даць права старшыні канфэрэнцыі прадоўжыць адтэрміноўку. За гэты час бюро павінна падрыхтаваць тэкст канвэнцыі для другога чытаньня і адкрыць перагаворы паміж розьнымі краінамі. Тэхнічныя камітэты будуць весьці далей сваю работу. Бюро рэкамэндавала пры ліць у якасьці базы будучай канвэнцыі ангельскі праект.

Гендэрсон прапанаваў у сувязі з надыходзячым заканчэньнем першага чытаньня канвэнцыі і скліканьнем сусьветнай эканамічнай канфэрэнцыі адтэрмінаваць работы канфэрэнцыі да другога ліпеня і стварыць камітэт 9-ці для рэдагаваньня канчатковага тэксту канвэнцыі. Пытаньне аб часе адтэрміноўкі і аб стварэньні камітэту 9-ці выклікала спрэчкі. Амэрыканская дэлегацыя, неадаволеная адтэрміноўкай, патрабавала спыненьня работы канфэрэнцыі на больш чым на 2 тыдні. Француская дэлегацыя заняла чакаючую пазыцыю.

Выступленьне тав. Літвінава

ЖЭНЭВА, 2 (Белта). У сваім выступленьні на сакрэтным пасяджэньні бюро канфэрэнцыі па раззбраеньні тав. Літвінаў абмежаваўся указаньнем, што савецкая дэлегацыя ня бачыць падставы аддаць перавагу тэй ці іншай з прапанаваных працэдур. На думку савецкай дэлегацыі, любая з гэтых працэдур ня можа аказаць сур'ёзнага ўплыву на ход і рэзультаты работ канфэрэнцыі. Тав. Літвінаў выказаў апасеньне, каб з прычыны адзначанай прамоўцамі ўзаемазалежнасьці паміж лёндонскай і жэнэўскай канфэрэнцыямі не стварылася сталовішча, пры якім Лёндан будзе чакаць жэнэўскіх рашэньняў, а Жэнэва лёндонскіх рашэньняў і ў выніку гэтага абедзьве канфэрэнцыі будуць доўга таптацца на месцы.

Закрануўшы прапанову аб стварэньні камітэту 9-ці, тав. Літвінаў, памякчыны на пункт 4-х дзяржаў, сказаў, што дзевятка лепш за чацьвёрку, але ён сумняваецца, каб дзевятцы ці нават бюро канфэрэнцыі ўдалося адхіліць пярочаньні і сушэрэчлівыя прапановы, прадстаўленыя амаль усімі дэлегацыямі. Па поваду прапановы аб прыняцьці брытанскага праекту ў якасьці базы канвэнцыі, тав. Літвінаў заявіў, што падобнае рашэньне не павінна абмяжоўваць права унясеньня далейшых, зьмен і паправак, якія таму павінны лічыцца базай канвэнцыі ў такой-жа меры, як і прапановы брытанскай дэлегацыі, увасобленыя ў брытанскім праекце канвэнцыі. У рэзультаце бюро прыняла ўказаньне кампрамісае рашэньне.

Польшча супроць пакту чатырох

ВАРШАВА, 31 (БЕЛТА). Польскі друк зьмяшчае паведамленьне аб канфэрэнцыі Малой Антанты. Паведамленьне заяўляе аб згодзе Малой Антанты са зьмененым праектам пакту 4-х, але адначасова падкрэсьлівае незьмянна адмоўную пазыцыю Польшчы да пакту. Урадавая газэта «Кур'ер Варшаўскі» напамінае, што толькі гэтымі днямі ў Бухарэсьце і Белградзе наладжваліся дэманстрацыі супроць перагляду мірных дагавораў. «Цяпер Малая Антанта, — заяўляе газэта» — васпакоена гарантыямі», аб якіх нічога станоўчага невядома». «Польшча, —піша газэта, — ніколі ня прызнае гэтага пакту».

САВЕЦКІ УРАД НЕ ВЯДЗЕ НІЯКІХ ПЕРАГАВОРАЎ з АНГЛІЯЙ

ЖЭНЭВА, 31. (БЕЛТА). «Журналь дэ-Жэнэв» друкуе заяву генэральнага сакратара савецкай дэлегацыі на канфэрэнцыі па раззбраеньні. Гэта заява абвяргае рыскія тэлеграмы аб тым, што савецкі ўрад нібыта вядзе з Англіяй перагаворы па пытаньнях аб эмбарго і аб ангельскіх інжынэрах, прызначаных у Маскве да пазбаўленьня волі.

У абвяржэньні гаворыцца: «Літвінаў упаўнаважыў мяне паведаміць, што САВЕЦКІ ЎРАД НЯ ВЁЎ І НЕ ВЯДЗЕ НІЯКІХ ПЕРАГАВОРАЎ, НІ ПРОСТЫХ, НІ УКОСНЫХ НАКОНТ УКАЗАНЫХ ПЫТАНЬНЯЎ І ШТО РЫСКАЯ ТЭЛЕГРАМА НЯ МАЕ НІЯКАЙ ПАДСТАВЫ».

Баявое выступленьне сялян у Бэсарабіі

Рэвалюцыйны рух працоўных мас Румыніі ўзьнімаецца з кожным днём. Некалькі месяцаў таму назад мы паведамлялі аб магутнай забастоўцы і крывавых баёх з паліцыяй рабочых-чыгуначнікаў у Плоэшці. Румынская буржуазія жорстка расправілася з гэрачнымі чыгуначнікамі. Шалёным узмацненьнем тэрору яна хоча задушыць бязупынна ўзрастаючы рэвалюцыйны рух. Асабліва шалее белы тэрор румынскай сігуранцы (охранкі) на землях акупаванай Бэсарабіі. Аднак, клясавыя барацьбіты і працоўнага сялянства, ня гледзячы на гэты шалёны тэрор, штодзенна ўзмацняюцца і абвастраюцца, набываюць больш масавы характар.

Апошнія польскія буржуазныя газэты прыводзяць весткі аб баявым выступленьні бэсарабскага сялянства ў Когесцы (каля Яссы) супроць рашэньня буржуазнага суда, які пастанавіў адабраць зямлю ў сялян і перадаць яе княгіні.

«31-га мая пасьля поўдню, — піша «Газэта Варшавска», — каля 80 сялян напалі на маёнтак княгіні Кантакузіно ў Когесцы. Сяляне зьнішчылі ўвесь інвэнтар маёнтку і забілі ўсю жывёлу, якая ў гэты час знаходзілася ў маёнтку. Некалькі служачых княгіні, якія прабавалі бараніць маёнтак — моцна пабіты. Збунтаваныя сяляне ўварваліся ў палац княгіні і зьнішчылі мэблю і ўбранства пакояў. Гэты напад сялян на маёнтак княгіні быў выклікан судовым прыгаворам, на падставе якога княгіня адабрала ад сялян іх зямлю, што знаходзіцца побач з зямлёй княгіні».

(Уласн. інфармацыя).

Заміраньне польскага гандлю

Эканамічны крызіс у Польшчы абвастрэецца з кожным днём.

У «Газэце Варшавскай» ад 1 чэрвеня апублікаваны лічбы выкупленых за час ад 1 студзеня па 1 мая патэнтаў на права трыманьня гандлёвых прадпрыемстваў.

«Агулам ад пачатку 1933 г., — піша газэта, — выкуплена 538.581 патэнт, г. ан. на 20 тысяч менш, чым за той-жа час мінулага году. (Усяго ў 1932 годзе было выкуплена 558.089 патэнтаў). Скарачэньне колькасьці выкупленых гандлёвых патэнтаў заўважаецца ў большай ці меншай ступені па ўсёй Польшчы, аднак асабліва моцна скарацілася колькасьць іх у Львоўскім ваяводзтве».

(Уласн. інфарм.).

Сканчэньне забастоўкі ў Гайнаўцы

Забастоўка рабочых лесапільных заводаў у Гайнаўцы, якая выбухнула з прычыны звальненьня некалькіх рабочых, паводле паведамленьняў сацыял-фашысцкай газэты «Роботнік», скончылася частковай перамогай рабочых. «Прамысловцы, — піша газэта, — падпісалі дагавор, які амаль поўнасьцю задавальняе патрабаваньні рабочых». Аднак, «арыштаваныя ў часе забастоўкі рабочыя Контышаў, Юрскі, Бялэк, Станевіч, Васіль і Нікіфар Геўчуковы, Саевіч і Вішневіч ня вызвалены». Арыштаваныя сядзяць у беластоцкай турме. (Уласн. інфарм.).

У фашысцкай Германіі

Урад Гітлера дапамагае абшарнікам

БЭРЛІН, 1 (ТАСС). На ўчарайшым пасяджэньні германскага габінэту быў зацьверджан распрацаваны міністрам гаспадаркі і зямляробства Гугенбэргам закон аб канвэрсіі аграрнай запазычанасьці. Закон прадугледжвае зьніжэньне процантных і амартызацыйных абавязацельстваў па запазычанасьці германскай сельскай гаспадаркі да 4 з пал. проц. Зацьверджаны ўчора закон прадугледжвае таксама выплату крэдыторам сельскай гаспадаркі, г. зн. у першую чаргу банкам, у выглядзе кампэнсацыі са сродкаў дзяржавы дадаткова 1 проц. на працягу трох год. Такім чынам, банкі фактычна амаль нічога ня трацяць, між тым як для дзяржаўных фінансаў гэта азначае новыя труднасьці на суму прыблізна ў 300 млн. марак.

КАТАРЖНЫЯ ПРЫСУДЫ НАД РЭВАЛЮЦЫЙНЫМІ РАБОЧЫМІ

БЭРЛІН, 1 (БЕЛТА). Бэрлінскі надзвычайны суд вынес прыгавор па справе 22 камуністычных рабочых, якім было прад'яўлена абвінавачаньне ў тым, што яны 17 лютага нібыта напалі на групу нацыянал-сацыялістскіх штурмавікоў. Двое абвінавачаных прысуджаны да **6 год катаржных работ кожны**, двое — **да двух год катаржных работ**, двое — да **паўтара года турэмнага зьняволеньня** кожны і чацьвёра — **да аднаго году турэмнага зьняволеньня** кожны.

Надзвычайны суд у **Гамбургу** прыгаварыў камуніста **Ляўззна да 3½ гадоў катаргі** па абвінавачаньні ў нападзе на штурмавіка. У **Бэрліне** надзвычайны суд прыгаварыў да году турмы служачага **Порыца**, які заявіў: «Няпраўда, што байкот прайшоў спакойна: забіта 100 яўрэяў, паранена 1.000 чалавек, але ў газэтах не адважваюцца пісаць аб гэтым».

Забарона буржуазных газэт

БЭРЛІН, 1 (БЕЛТА). Газэта партыі цэнтру «Нэйе Пфэльцьме Ландэсцэйтунг» забаронена на 10 дзён.

Забаронена на тры месяцы ўшлывовая газэта трэставанага капіталу «Дэйчэ Альгемэйне Цэйтунг» за артыкул адказнага рэдактара Клейна аб канфлікце паміж Германіяй і Аўстрыяй. Артыкул, гэты меў загалавак «брат супроць брата». У артыкуле гаварылася: «Аўстрыйскія ўлады нанесьлі нацыянал-сацыялістам удар з такою бязьлітасьцю і рашучасьцю, з якой нацыянальны ўрад Германіі прасьледуе прыхільнікаў ранейшых кіруючых партый... Трэба апамятацца, правяць умерашчасьць...»

Новы інцыдэнт паміж Германіяй і Аўстрыяй

БЭРЛІН, 1. (ТАСС). Германскі пасланьнік у Вене заявіў пратэст з поваду вобыску ў прадстаўніка германскіх нацыянал-сацыялістаў Габіта. Пасланьнік заявіў, што германскі ўрад бачыць у гэтым парушэньне права экстэрытарыяльнасьці, паколькі Габіхт загадвае аддзелам друку ў германскім пасольстве ў Вене.

НЯУДАЛЫ ДЭБЮТ КЕРАНСКАГА У ГІШПАНІІ

ПАРЫЖ, 31. (БЕЛТА). Як паведамляюць з Гішпаніі, пасьля няўдалых гастроляй у Мадрыдзе, Керанскі ня даўна гастраляваў у правінцыі. На гэты раз паліцыя прыняла энэргічныя меры да аховы Керанскага. У Валенсіі на антысавецкай лекцыі Керанскага на кожнага слухача прыпадалі 3 паліцэйскія агенты. Ня гледзячы на гэта, увесь час чутны былі на гішпанскай, францускай і рускай мовах выкрыкі: «забойца», «здраднік», «шэльма». У Барсэлёне Керанскі выступаў пад аховай дзюжсот жандараў. Тэатр быў акружан атрадамі жандармэрыі на 40 аўтамашынах.

Аўстрыйская „Ротэ Фанэ" забаронена

ВЕНА, 31 (БЕЛТА). Сёньня раніцою ў друкарню камуністычнай «Ротэ Фанэ» зьявіліся прадстаўнікі цэнзурнага кіраўніцтва, зьнішчылі матрыцы і зачынілі аб забароне газэты. Сёньня «Ротэ Фанэ» ня выйшла.

„БАСТАВАЦЬ ДА ПЕРАМОГІ"

29 мая ў Беластоку пад адкрытым небам адбыўся новы вялікі мітынг бастуючых тэкстыльшчыкаў. Выступала 27 прамоўцаў. Усе выказаліся супроць якіх-бы там ні было ўступак ад цэньніка 1932 г. Баставаць да перамогі — вось асноўны лёзунг бастуючых. Пры галасаваньні рэзалюцыі, якая патрабавала не адступаць ад цэньніка 1932 г., ні адна рука не паднялася супроць. Мітынг, які цягнуўся ад 2-ой да 6 гадзіны вечара, скончыўся лёзунгам «Нахай жыве забастоўка!»

Гераічная барацьба беластоцкіх тэкстыльшчыкаў працягваецца ўжо 10 тыдняў. Іх апошняя пастанова баставаць да перамогі павінна быць падтрымала пралетарыятам усяго сьвету.

(Уласн. інфармацыя).

АКУПАЦЫЯ КІТАЮ ПАД АКАМПАНІМЭНТ „МІРНЫХ" ПЕРАГАВОРАЎ

ТОКІЁ, 1. (БЕЛТА). Штаб кватунскай арміі паведамляе: «30 мая ў Тангу адкрыліся афіцыяльныя перагаворы аб перамір'і пры ўдзеле нам. нач. штаба Окамура і нач. штаба кітайскіх войск у Бэйпіне Сюн-піна».

Па вестках агэнцтва «Дэмпо Цусін», «манчжурскія валацёры» пад камандваньнем Цяньцзяну 30 мая заняілі станцыю Тангу (дзе адбываліся японакітайскія перагаворы аб перамір'і). Кітайскія войскі адступілі ў Тангу (недалёка ад Цяньцзіну).

Замежная хроніка

* Ангельская рабочая дэлегацыя, якая вярнулася з першамайскіх урачыстасьцяй з СССР, апублікавала справаздачу. Дэлегацыя заяўляе: «У СССР улада сапраўды ў руках рабочых». Дэлегаты зьяўлены духам сапраўднага інтэрнацыяналізму савецкіх рабочых. Асабліва захапленьне дэлегатаў выклікала наведваньне дамоў адпачынку, дзіцячых садоў, дамоў маткі і дзіцяці, клюбаў. Гэтыя установы зьяўляюцца «сапраўдным помнікам сацыялістычнай культуры і жыцьцёвымі ў рамках капіталістычнага грамадзтва».

* У 18 раёне Парыжу на дыспуце фашысцкай моладзі сотня фашыстаў садзейнічаюць паліцыі напала на прысутных беззбройных рабочых-камуністаў і сацыялістаў. У выніку сутычкі паранена 50 чалавек, з іх шмат жанчын.

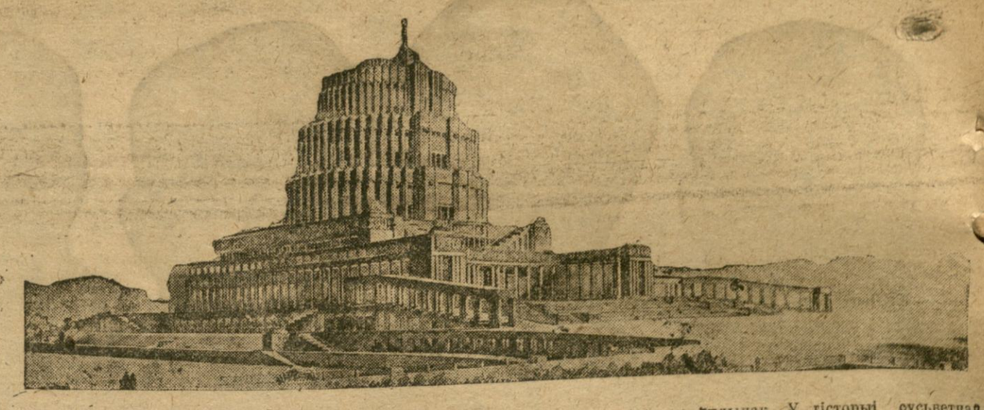

Урадавая камісія і савет будаўніцтва Палацу Саветаў у Маскве канчаткова прынялі за аснову праект архітэктара Б. М. Іофана. Як вядома, у конкурсе праектаў прымалі ўдзел 272 работы асобных архітэктароў і буйнейшых майстроў заходняга мастацтва. Выбраным аказаўся праект (гл. эдымак), які найбольш ярка і поўна паказвае стыль нашай эпохі. Галоўнае ў гэтым праекце ня толькі грандыёзнасьць, імклівасьць яго канструкцыі, але і дынаміка ў сцапленьні асобных дэталяй палацу, якія нібы падпарадкоўваюць сабе архітэктуру акружаючых палац будынкаў.

У распрацоўцы зацьверджанага праекту В. М. Іофану даручана выкарыстаць усё лепшае з прамінаваных і рыстаць усё лепшае з прамінаваных і ўхваленых праектаў. Істотным дадаткам да праекту Іофана зьявіцца гіганцкая фігура Леніна, якой будзе завершан будынак. У гісторыі сусьветнай скульптуры і архітэктуры гэта першы твор (вышыня фігуры 50-75 мэтраў). Даволі сказаць, што слаўуты Радоскі калёс старадаўняй Грэцыі меў каля 40 мэтраў вышыні, а статуя свабоды ў Н'ю-Ёрку ня больш. Гэтай магутнай 70-мэтровай скульптуры Ільліча і павінна быць падначалена ўся архітэктура палацу, які зьявіцца ў адносінах да яе сваяасаблівым п'едасталам.

„ПАЗЫКА ДРУГОЙ ПЯЦІГОДКІ"

У бліжэйшыя дні поўнасьцю скончыць рэалізацыю пазыкі

ТЭМПЫ НЕВЫСТАРЧАЛЬНЫЯ

На 3 чэрвеня па БССР «пазыка другой пяцігодкі» рэалізавана на 54.545 тыс. руб., што складае 82,9 проц. пляну.

Па групе рабочых і служачых план рэалізацыі выкананы на 103,8 проц., сярод іншага гарадзкога насельніцтва на 85,2 проц., а ўсяго па горадзе заданьне выканана на 101,6 проц. Па калгасным сэктары падпіска праведзена на 97,6 проц. заданьня, а па аднаасобным сэктары рэалізавана ўсяго толькі 2,5 проц. пляну. Зьмяншэньне пляну рэалізацыі пазыкі па аднаасобным сэктары тлумачыцца тым, што рад раёнаў замест канкрэтнай сумы рэалізацыі паказваў да апошняга часу падпісну на пазыку аднаасобнікаў, па папярэдніх сведамаўленьцельствах, што ні ў якім разе не дапускаецца.

Зусім дрэнна праходзіць рэалізацыя пазыкі на вёсцы, што гаворыць аб не дасцэнцы гэтай справы з боку партыйных, савецкіх і грамадзкіх арганізацый.

Работа перадавых раёнаў паказвае, што БССР мае ўсе магчымасьці выканаць план рэалізацыі пазыкі на працягу бліжэйшых дзён. На вырашэньне гэтай задачы павінна быць мабілізаване ўся пралетарская грамадзкасьць.

Адзін з многіх

Менск. Завод «Камунар». Мы ў фабзаўкоме: я і старшыня фабзаўкому.

Гудзіць кавальскі цэх. Зьвініць жалеза. Фантанам пырскаў ляцяць іскры; ляцяць, падаюць, шыпяць.

Завод разгарнуўся вялікім квадратам. Катёлы гэта былі проста майстэрні для рамонту сельска-гаспадарчага інвэнтару.

У 1924 годзе майстэрні аб'яднаны. Закладзен фундамант новага заводу. На заводзе наладжана новая вытворчасьць, выпуск прыцад і мапыш. Арганізаваны тры асноўныя цэхі: кавальскі, ліцейны, металічны.

Зараз на заводзе 800 рабочых. Завод расьце, мацнее. Вось будуецца новы цэх. Пахне цэглай, смольнымі дошкамі — будматар'ялам. Капошацца чарныя вы людзі: цесьляры, каменьшчыкі, сьлесары, сталары. Спускаюць сякеры, скіпгаліць рубанак, ярыкаюць малыны. І ў гэтым стуку, у гэтым шуме адчуваецца рытм энтузіязму, рытм напорыстасьці, працы, праз якую [illegible] будучыні.

У фабзаўкоме [illegible]

— Вы хацелі перадавіку на падпіску на пазыку другой пяцігодкі? Калі ласка! Вось адзін з іх — кавальшчык Грынкевіч Антон Мікалаевіч.

— Вы падпісаліся на пазыку?

— На 376 руб., больш чым на 150 проц. месячнага заработку, — гаворыць Грынкевіч. 37 руб. у месяц з малаго заработку — гэта нямнога. Я зарабляю ў месяц накруг 280 руб. і тым 37 руб., што я аддаю на пазыку, гэта частка таго, што застаецца ад жыцьцёвых патрэб. Ад сябе я ня ўразаю. Сьнеданьне і полудзень у сталоўцы заводу мне каштуе 1 руб. 30 кап. Усяго 39 руб. у месяц. Вячераю дома — і я сыты.

— Я ведаю, што нам вельмі патрэбны сродкі. Мы будуем тарады, гігантыя заводы, фабрыкі. Мы абтяжаем капіталістычны сьвет і таму наш абавязак падпісацца на пазыку.

Грынкевіч — стары рабочы. Ён мае за плячыма 19 год працы, з іх 10 год на гэтым-жа заводзе, які разрося на вачох Грынкевіча, на вачох усіх рабочых калектыву. Рабочыя заводу «Камунар» ушэўніліся, куды ідуць іх сродкі, якія яны даюць у пазыку дзяржаве.

Беларусь ператвараецца ў краіну балот, забабонаў, ягнеад у краіну сацыялістычнай культуры, у краіну буйной прамысловасьці, сельскай гаспадаркі. Аб гэтым сьведчаць дзесяткі буйных прадпрыемстваў: Асінбуд, Беларускі дрэвапрацоўчы камбінат, Крычаўскі цэмэнтны завод, Магілеўская шаўковая фабрыка, — усе яны пабудаваны рукамі рабочай клясы, энтузіястамі. Аб нашым росьце сьведчаць тысячы калгасаў і саўгасаў.

Увяць хоць-бы Менск. Усім вядома, якім ён быў раней. Зьмяніў зараз свой выгляд. Вуліцы вымашчаны новым брукам, бегае чысьценькі, новы трамвай, [illegible] рабочых на прадпрыемствах. [illegible] ваны сотні вялікіх дамоў пад [illegible] рабочых, вырасьлі пасёлкі. [illegible] — сталіца Савецкай Беларусі!

Вось куды ідуць тыя рублі, якія павычаюць рабочыя дзяржаве, замест таго, каб адкладаць на «чорны дзень». І чорныя дні ў нас зьмяшчаны разам з капіталістычнай эпохай. У нас, у Савецкім саюзе — сьветлыя дні. У нас рабочы забясьпечэн работай. А на выпадак хваробы, непрацаздольнасьці — яму дае пэнсію дзяржава, страхаса.

Усё гэта ведае наш рабочы. Ведае і тав. Грынкевіч, каваль заводу «Камунар». Таму ўсе рабочыя аддаюць свае зьберажэньні сваёй дзяржаве. Яны з ахвотай падпісваюцца на пазыку. Таму Грынкевіч сустракае пазыку поўным акладам сваёй пэнсіі.

Падпіска Грынкевіча павышаецца з кожным годам, бо з кожным годам паляпшаецца яго дабрабыт. Тав. Грынкевіч разам з усім рабочым калектывам будуе сацыялістычнае грамадзтва.

М. Цэлеш.

Раўняцца да Галавенчыцкім сельсавеце

З вялікім энтузіязмам сустрэлі калгасьнікі і працоўныя аднаасобнікі Чаўскага раёну пастанову ўраду аб выпуску «пазыкі другой пяцігодкі». Зараз-жа перадавыя калгасы разгарнулі шырокую палітычна-масавую работу і распачалі падпіску.

Да ліку перадавікоў у рэалізацыі пазыкі трэба аднесьці калгасы Галавенчыцкага сельсавету, кантрольнае заданьне па якіх выканана на 186 проц., калгасы Кароўчынскага сельсавету—на 131 проц. і калгасы Прылескага і Боўкавіцкага сельсавету. Калгасы Боўкавіцкага сельсавету кантрольнае заданьне па падпісцы перавыканалі на 3.510 руб.

Ня гледзячы, аднак, на гэтыя бліскучыя вынікі па рэалізацыі пазыкі ў перадавых калгасах, кампанія па раёне праходзіць надзвычай дронна. З кантрольнай лічбы ў 649 тыс. руб. рэалізавана толькі 203 тыс., або 31,4 проц.

Паасобныя сельсаветы, як Раламльскі, Суслаўскі і Самулькаўскі, ня гледзячы на тое, што з пачатку кампаніі прайшло больш за дажду, да рэалізацыі пазыкі яшчэ не прыступілі. Сельсавецкія арганізацыі на чале з партыйнымі ячэйкамі не ўзначалілі барацьбы за хутчэйшае разьмяшчэньне пазыкі і не правялі масавай работы сярод калгасьнікаў і аднаасобнікаў аб значэньні пазыкі як для дзяржавы, так і для асобных падпісчыкаў.

Не на многа лепш справа з рэалізацыяй і ў Макрацкім сельсавеце, які сваё заданьне выканаў на 0,6 проц.

Макрацкаму, Дзедняўскаму, Пуцькаўскаму і іншым адстаючым сельсаветам неабходна перабудаваць сваю работу так, каб у бліжэйшы-ж час скончыць рэалізацыю пазыкі, поўнасьцю выканаўшы кантрольнае заданьне.

Раённым арганізацыям трэба перанесьці вопыт работы перадавых калгасаў у адстаючыя сельскія саветы з тым, каб у бліжэйшы-ж час дабіцца поўнага выкананьня пляну па раёну.

П. Сквярнюкоў.

ПАВЕДАМЛЕНЬНІ

Менгарком КП(б)Б склікае 4-га чэрвеня, а 7-й гадз. увечары ў Доме Камасьветы (клюб Карла Маркса) нараду агітмасаў ячэек і парткалектываў г. Менску.

Яўка агітмасаў абавязкова.

Менгарком КП(б)Б.

5-га чэрвеня г. г., а 7-й гадз. увечары ў Доме Камасьветы (клюб Карла Маркса) адбудзецца лекцыя для парт актыву тав. Агульніка на тэму: «Арганізацыйныя прынцыпы бальшавізму».

Уваход па партбілетах.

Культпроп Менгаркому КП(б)Б.

Менгарком КП(б)Б склікае 4-га чэрвеня г. г., а 7-й гадз. увечары ў Доме Комасьветы (клюб Карла Маркса) нараду сакратароў парт'ячэек навучальных устаноў г. Менску.

Яўка абавязкова.

Менгарком КП(б)Б.

Культпроп Менгаркому КП(б)Б 4-га чэрвеня, а 7-й гадз. увечары ў Доме Камасьветы (клюб Карла Маркса) склікае агульна-гарадзкую нараду ўсіх кіраўнікоў партыйных школ і гурткоў па пытаньні работы партыйных школ у часе чысткі партыі.

Яўка абавязкова.

Культпроп Менгаркому КП(б)Б.

МенгарКК КП(б)Б паведамляе, што 2, 3 і 4 чэрвеня 1933 году а 6 гадзіне ўвечары ў памяшканьні МенгарКК (Карла Маркса, 14, 2-й паверх, пакой 24) адбудуцца пасяджэньні парттроек, на якіх будуць разглядзецца справы наступных таварышоў:

3-VI-33 г.

Астахаў (калгас «Прагрэс», Палерняньскага сельсавету); Нінапайчык Я. Х. (Самахвалавіцкі сельсавет); Валенда, Валаткевіч (завод імя Варашылава); Радзюкевіч (тэхнікум фізкультуры); Хамянкоў (Школа прафруху Воўчкавічы); Апяшкевіч (вагоннае дэпо); Клюйко І. Н., Міхайлаў І. І. (Загатзбожжа); Старобінскі З. Ф. (БСКО); Карповіч Я. В. (калгас «Кастрычніцкая рэвалюцыя», Ратамскага сельсавету); Рымашэўскі К. А. (трамтрэст); Доўнар К. В. (дзяржбанк); Хамянок Я. Я. (Абутковая фабрыка); Фрыдман (фабрыка «Кастрычнік»); Родзін С. Г. (БЖС); Сяргеева С. Ц. (шчотачная фабрыка); Мукавожчыкаў (завод імя Варашылава); Фрыдман Б. С. (шчотачная фабрыка); Шумін К. Я., Рыжанбургская К. Я. (шчотачная фабрыка); Паўлаў М. М. (рота «Пралетары»); Сазаноўіч І. М. (Менбуд); Сьцефановіч П. В. (педагагічны індустрыяльны тэхнікум); Шумская (завод «Бальшавік»); Гензэр І. К. (цагельны завод Менбуду); Гаўрыловіч (хлебакамбінат); Родзер Г. Д. (завод «Камунар»); Малішэўскі Я. Ф. (завод «Камунар»); Курылаў С. К. (фабрыка «Беларуска»); Каплан А. М. (цагельны завод № 1); Крайка (шпалерная фабрыка); Крыштафовіч (ГЖС); Крыва шэін (фабрыка «Кастрычнік»); Крукоўскі (завод «Вальшавік»); Шаўцоў А. (інстытут каапэрацыі).

4-VI-33 г.

Моўчан, Ліхтэнвальд, Чайкоўскі Я. Е., Валодзін, Ляшчоў Я. К., Лебедзеў, Гэртман К. І. (ПП АДПУ); Гасаім А. І. (вагоннае дэпо); Бліпкоў (Чырвоны крыж); Несьцераў В. В. (Вагоннае дэпо); Кашка А. С. (групком будаўнікоў № 6); Вайнэр (цагельны завод № 6-6); Чэчка, Мурашка, Андрэеіч (цагельны завод № 1); Круцько (Эльвод); Іванюк А. Ц. (абутковая фабрыка); Жук В. Н. («Чырвоны тэкстыльшчык»); Ермашкевіч (Ільнатрактарацэнтр); Драгун І. Т. (транспартны трэст); Дубінская А. А. (рэдакцыя «Зьвязда»); Пекар Д. Р., Доўнер Ф. Ф. (завод «Ударнік»); Суботка А. Я. (ДЗ—6); Буржанаў Р. С. (завод імя Варашылава); Окунь Я. Б. («Чырвоны тэкстыльшчык»); Сьцефановіч, Асоўская, Крымкоў Ф. З. («Чырвоны тэкстыльшчык»); Чарняўскі М. М. (абутковая фабрыка); Плісковскі В. І. (цагельны завод); Сакольчык А. Н. (завод імя Мясьнікова); Цяпін Н. Р. (абутковая фабрыка); Купрыаў П. Ф. (завод «Камунар»); Фіналь Б. К., Тэртычная Н. Т. (рота «Пралетары»); Абадоўская М. І. (шчотачная); Борщч З. М. (фабрыка «Кастрычнік»); Уладзіміраў (экспедыцыя); Вярбіцкі (вагоннае дэпо); Сагапоў Н. Д. (першы групком будаўнікоў); Гарбатовіч А. М. (служба руху); Вайнштэйн Р. Х. («Бальшавік»), Васіпеўскі А. С., Абельчук К. І. (Менбуд); Кабашынскі (торфінстытут).

Яўка вышэйпамянёных таварышоў і сакратароў калектываў ячэек, у якіх даныя таварышы былі выключаны, абавязкова.

Сакратар партколегіі МенгарКК КП(б)Б БЛОЎШТЭЙН.

Ніжэй пералічаныя таварышы выпучаны Менгаркомам КП(б)Б для правядзеньня на прадпрыемствах падрыхтоўчай работы да гарканфэрэнцыі рабкорак і чытачак часопісі «Работніца і калгасьніца Беларусі», прысьвечанай месячніку друку. Усе таварышы павінны зараз-жа дагаварыцца з парткалектывамі і ячэйкамі аб правядзеньні гэтай работы.

Завод імя Варашылава — АНДРЭЙЧЫКАВА (ЦК КП(б)Б), завод «Бальшавік» — БУЛКО («Раб. і калг. Бел.»), завод «Камунар» — ПАДОЛЬНІК, завод імя Мопатэва — ПУКШАНСКАЯ («Зьвязда»), «Кастрычнік» — СУЧКОВА («Зьвязда»), швэйная імя Крупскай — ЭПШТЭЙН («Раб. і калг. Бел.»), «Камунарка» — ГУРЭВІЧ (Гістпарт), шпалерная — КУНІНА («Раб. і калг. Бел.»), транспартны трэст — ЦЫПІНА («Зьвязда»), завод «Ударнік» — ПУТАРМАН (гарАНА), абутковая — ГОТЛІБ, шкіпазавод «Пралетары» — ЗАЛАТАРОВА, хлебазавод — РОЗЭНБЭРГ (Мэтызаб'яднаньне), шчотачная — КАМЕНЕЦКАЯ (ЦСПСБ), друкарня імя Сталіна — ШЭЙН (Галоўліт), мясакамбінат — ФРЫД Р. («Рабочий»), скарняжная — АСАЁНАК (КІЖ), «8-е сакавіка» — КАМІНСКАЯ (Наркамзем), «Усход» — МАЙЗЭЛЬС (ЦСПСБ), сьпіртазавод — ЗТЭВІЧ (НКЗдароўя), «Беларусь» — ЯЧНА (Наркамюст), хімфармзавод — ПРАКОФ'ЕВА (ЦСПСБ), «Чырвоны хімік» — ДЗЕДЗІНА, дражджавы завод «Пралетары» — КРУГЛІК (ЦК КП(б)Б), «Чырвоная зорка» — ЛЯЯКОВА (Гістпарт), фабрыка імя Фрунзэ — ОШЭРАВА, «Чырвоны тэкстыльшчык» — ШНЭЙДЭРМАН, лямпавая — ЛІБО (ЦКК КП(б)Б), уцільскура імя Тэльмана — ТУР (ЦС АСО), гарком грам. харч. — ПЯТРОЎСКАЯ (СНК), малочны завод — ГОЗ, «КІМ» — РОДМАН (НКЛегпраму), арцель імя Крупскай і швэйная — АДАМЧУК («Тэкстыльшвайпрамсаюз»), парткалектыў цягі — ЛІБЭНЗОН (БІМЗО), малы рамонт вагонаў — ПУТЫРСКАЯ (ЦК КП(б)Б), завод імя Мясьнікова—ГРУМБІНА («Раб. і калг. Бел.»), яч. эксплёатацыі — КУБЛІЦКАЯ (Гістпарт.), дом ураду — БОГАРАД (ЦП саюзу грам. хар.), гарком каап. і дзярж. гандлю — ПРАКАПОВІЧ (гарАНА), Гаржылсаюз — ФАРБЭР.

Інструкцыйная нарада выпучаных таварышоў адбудзецца 4-VI а 7-й гадзіне ўвечары ў доме Камасьветы, уваход з вуліцы Карла Маркса.

АГІТМАС МЕНГАРКОМУ КП(б)Б.

Чырв. Зорка — Каса—ад 1 г. дня — МЯДЗЬВЕДЖАЕ ВЯСЕЛЬЕ (АПОШНІ ШЭМЭТ) драма ў 7 част. з пралёгам і эпілёгам

ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ. — 3-яя аэрыя 3-яя амэрыканскага прыгодніцкага фільму ШПАРКІ

Д'ЗІЦЯЧЫ ГУКАВЫ КІНО-ТЭАТР імя 8-га сакавіка — Савецкая № 90 — Новы савецкі мастацкі фільм ВЫТРЫЦЬЕ СЬЛЁЗЫ ў 6 частках. Пачатак сэансаў: Дзённых: 2, 3-30 і 5, Вячэрніх: 7 і 8-30. Каса—з 1 г. дня.

ПРАЛЕТАРЫ — Новы земжны фільм ПРЫСВОЕНАЯ БАЦЬКАМІ драма ў 7 частках

„СПАРТАК" Каса—з 12 г. 30 м. дня — Мастацкі фільм ГАРАЧАЯ КРОЎ драма ў 6 част.

АНОНСІ — ЖЫЦЬ — НОВЫ ГУКАВЫ МАСТАЦКІ ФІЛЬМ

Гарком саюзу працаўсьветы паведамляе, што апошні дзень абмену членскіх білетаў 4-га чэрвеня г. г. Абмен білетаў адбываецца штодзённа, для калектываў з 10 гадз. раніцы да 2 гадз. дня, для адзіночак з 6—7 гадз. вечара ў памяшк. Гаркому.

Выдавецтву „ЗЬВЯЗДА" патрэбен канторшчык. Звяртацца: Савецкая 63, 2-гі паверх.

У ПАМЯШКАНЬНІ ПОЛЬСКАГА ДЗЯРЖ. ТЭАТРУ — Сакавік, 29, тэлефон № 21-812 — З 6 ЧЭРВЕНЯ— ГАСТРОЛІ 3-га Беларускага Дзяржаўнага Тэатру — У РЭПЭРТУАРЫ: „МОЙ ДРУГ"—Пагодзіна, „Дзяўчаты нашай краіны"—Мікітэнка, „С У Д"—Кіршона, „Мост на рубяжы"—Курдзіна і інш. Заяўкі на мэтавыя спэктаклі прымаюцца дырэкцыяй Польскага Тэатру. Дырэкцыя БДТ-3

ПРАПАНУЕЦЦА УСІМ ПРАДПРЫЕМСТВАМ І УСТАНОВАМ г. МЕНСКУ ДА 5 ЧЭРВЕНЯ здаць у бюро наборных дакумэнтаў неразданыя наборныя карткі на чэрвень месяц і да 8 чэрвеня ПАДАЦЬ ЗАЯЎКІ для атрыманьня наборных картак НА ЛІПЕНЬ. Установы, якія атрымлівалі наборныя карткі з рэзэрву Гарснабу па 1-му і 2-му сьпісу, павінны прадставіць да 5 чэрвеня справаздачу ў бюро наборных дакумэнтаў, каму яны іх раздалі з паказаньнем пасад атрымаўшых. Непрадставіўшыя справаздач будуць пазбаўлены пайкоў з рэзэрву Гарснабу на ліпень месяц. Да вінаватых у невыкананьні гэтага будуць прыняты меры